

LÒNG THƯƠNG XÓT

Địa chỉ : 289 Hai Bà Trưng, P.8, Q.3, TP.HCM

Email : longthuongxotgp@yahoo.com

Website: longthuongxotchua.com

ĐT : 38.290.093

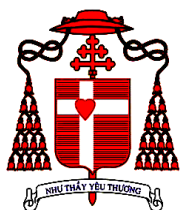
9/2010

Mục Lục

- Lời Chủ chăn 2
- Lá thư Linh hướng 5
- Sống Lời Chúa 8
- Bài học từ cuộc sống 17
- Thực thi Lòng Thương Xót 18
- **Cảm Nghiệm Hồng Ân** 22
 - Cành liền cây đay nhựa sống
- **Học hỏi Linh Đạo:** 25
 - Tìm hiểu Thông điệp DIVES IN MISERICORDIA
- Tin tức & Sinh hoạt 30
- Vườn Thương Xót (Thơ) 32
- Dẫn đàn
 - Thánh Gia và Thánh Giá 34
 - Chạnh lòng thương 38
 - Đạo hiểu 40
 - An vui trong Chúa 43
 - Người Hành khất 44
 - Thần dược Lòng Thương Xót Chúa 47
 - Tự bạch 51
- Giáo dục Kitô Giáo 53
- Phòng mạch Miễn phí 56
- Vui cười 58
- **Hiệp thông Cầu nguyện** 59

(Lưu hành Nội bộ)

LỜI CHỦ CHẤM

VIỆC CẦN LÀM:

chuẩn bị xây ngôi nhà chung trên nền đá vững chắc

Kính gửi: linh mục, tu sĩ, giáo dân trong gia đình giáo phận
Anh chị em rất thân mến,

1. Trong Năm Thánh 2010, ngoài việc nhìn lại quá khứ và nhìn vào hiện tại, chúng ta còn có nhiệm vụ hướng tầm nhìn đến tương lai, để canh tân Giáo Hội là ngôi nhà chung của Dân Chúa, cho thế hệ hôm nay và mai sau. Canh tân giáo hội tại gia là gia đình tín hữu, giáo hội tại cộng đoàn là dòng tu, giáo xứ, các giới và đoàn thể tông đồ giáo dân, giáo hội tại địa phương là giáo phận.

2. Việc canh tân ngôi nhà Giáo Hội trong gia đình, trong cộng đoàn, trong giáo phận, đòi hỏi nơi mỗi người hai điều kiện căn bản này:

- **Một là:** cùng có một tầm nhìn chung về định hướng xây nhà trên nền đá vững chắc là Lời Chúa (x.Mt 7,24-25), với bốn trụ cột vững bền là Chân Lý và Tình Thương, Hoà Bình và Công Lý (x.TV 85,11, Thông điệp "Tình Yêu trong Chân Lý"). Đó là tầm nhìn dưới ánh sáng đức tin kitô giáo, ánh sáng của niềm tin vào Thiên Chúa Cha là Tình Yêu tạo thành, Chúa Giêsu Kitô là Tình Yêu cứu độ, Chúa Thánh Thần là Tình Yêu đổi mới và hiệp nhất. Xây ngôi nhà Giáo Hội theo tầm nhìn này, gia đình sẽ trở thành mái ấm tình thương, mỗi cộng đoàn sẽ thành một cộng đồng nhân loại liên kết với nhau kiến tạo nền văn minh tình thương cho thế giới hôm nay.

nay. Đây cũng là cách làm chứng sống động và rao giảng hữu hiệu Tin Mừng Thiên Chúa là Tình Yêu.

- Hai là: nói và làm theo sự soi dẫn của Thánh Thần, không để cho những rối loạn tâm thần hay tà thần cùng đồng minh của nó thúc đẩy, lôi cuốn (x. Gal 5, 16-26). Vì lẽ hoa trái của Thánh Thần là sự bình an, niềm vui, tình yêu thương liên kết mọi người nên một, là những biểu hiện của văn hoá sự sống. Còn hậu quả của tâm thần không lành mạnh hay của tà thần, là sự hiểu lầm, hoang mang, bất hoà, chia rẽ, chống đối, loại trừ nhau, là những dấu ấn của văn hoá sự chết. Ý thức mình là đền thờ của Chúa Thánh Thần, và Ngài hiện diện trong tâm hồn cũng như trong đời sống của mình, người tín hữu chính thực, hay người công giáo tốt, là người chuyên tâm cộng tác vào công trình tái tạo và đổi mới, liên kết và hiệp nhất của Ngài trong cộng đồng nhân loại hôm nay.

3. Để đi vào thực hành cụ thể, mỗi gia đình, mỗi cộng đoàn tín hữu, mỗi giới cùng đoàn thể tông đồ giáo dân, cần quan tâm thực hiện hai công việc này :

- Một là: dành thời giờ cùng nhau tìm hiểu và góp ý điều chỉnh, bổ sung cho bản thiết kế ngôi nhà chung ; đồng thời khám phá nơi mái nhà mình, những chỗ hư hỏng, cần được phục chế, gia cố, sửa sang lại. Chúng tôi sẽ gửi đến anh chị em một số câu hỏi, dựa vào đó mà suy nghĩ và trao đổi, đánh giá hiện trạng, cùng góp ý chấn chỉnh và làm mới ngôi nhà mình (gia đình, cộng đoàn, giáo phận).

- Hai là: Thiên Chúa Ba Ngôi vừa là cội nguồn vừa là cùng đích và mẫu mực cho việc xây ngôi nhà Giáo Hội. Vì thế, theo lời khuyên của Đức Giêsu Chúa chúng ta, mọi người hãy chuyên cần hiệp lời cầu xin Ba Ngôi Thiên Chúa soi sáng và trợ lực cho mọi thành phần trong Giáo Hội liên kết và hiệp nhất với nhau, chung lòng chung sức canh tân ngôi nhà chung của chúng ta như lòng Chúa mong muốn.

4. Trong những tháng tới, có những biến cố quan trọng sắp diễn ra trong giáo phận nhằm chuẩn bị và mở đường cho công

cuộc canh tân ngôi nhà chung của chúng ta, là Giáo Hội tại Việt Nam:

- Ngày 20 ,21, 22 tháng 9, 2010, anh em linh mục trong gia đình giáo phận sẽ tĩnh tâm thường niên tại Đại Chủng viện Thánh Giuse, 6 Tôn Đức Thắng.
- Ngày 4, 5, 6, 7, 8 tháng 10, 2010, HĐGM.VN sẽ tổ chức Đại Hội tại Trung Tâm Mục Vụ, 6bis Tôn Đức Thắng.
- Ngày 21,22,23,24,25 tháng 11, 2010, Đại Hội Dân Chúa sẽ được tổ chức tại hai nơi đó. Đính kèm sau đây là bản thảo về tổ chức Đại Hội Dân Chúa, do Ban Tổ Chức Đại Hội đề xuất, nhằm gợi mở cho mọi người góp ý điều chỉnh, bổ sung, và cho sự thống nhất của HĐGM.VN trong Hội nghị tháng 10 sắp tới.

5. Xin anh chị em chung một tâm tình với lòng từ mẫu của Đức Mẹ La Vang cùng lòng quảng đại, trung kiên, hy sinh của các chứng nhân đức tin, hãy xin Ba Ngôi Thiên Chúa thương ban ơn bình an và ơn hiệp nhất, ơn khôn ngoan và ơn sức mạnh cho mọi thành phần Dân Chúa, cách riêng cho các vị mục tử, vượt qua mọi gian lao trắc trở, chung sức tiếp nối công trình của Chúa Giêsu Kitô là mở mang Nước Chúa và mở rộng trời mới đất mới, vì sự sống cùng sự phát triển, vì sự bình an cùng hạnh phúc của gia đình nhân loại hôm nay.

Gioan B. Phạm Minh Mẫn

Phêrô Nguyễn Văn Khảm

Giám mục của anh chị em

Giáo Hội Việt Nam ý thức mình là một với Giáo Hội Phổ Quát và có mặt không do ý muốn của bất kỳ một cá nhân hay tập thể nào, nhưng do lòng nhân hậu của Chúa Cha muốn cho mọi người được nhận biết và quy tụ trong Chân Lý Tình Yêu là chính Ngài. Giáo Hội biết rằng mình được khai sinh từ mầu nhiệm Ba Ngôi và được thiết lập như “dấu chỉ và khí cụ của sự kết hợp mật thiết với Thiên Chúa và của sự hiệp nhất toàn thể nhân loại.”

(Giáo Hội Việt Nam, Mầu nhiệm - Hiệp thông - Sứ vụ)

LÁ THƯ LINH HƯỚNG

Tin cậy vào Tình thương và Lòng Thương Xót Chúa

Lm. JB. Võ Văn Ánh

Tổng Linh Hướng CĐ LTX Giáo phận

1. Sự công bằng và Lòng Thương Xót Chúa

Thiên Chúa công bằng nên Ngài không thể xét xử chúng ta như Ngài đã xét xử các thiên thần vì chúng ta là thụ tạo yếu hèn từ trong lòng mẹ - Hơn nữa, **ơn cứu chuộc và của lễ hy sinh trên đồi Canvê đã làm đầy đủ đức công bằng của Thiên Chúa.**

Nên ở đời này, Thiên Chúa sẽ

muôn ngàn lần **nhân từ thương xót** hơn là công thẳng, Thiên Chúa sẽ là muôn ngàn lần **cứu chuộc** hơn là oán phạt, Thiên Chúa sẽ muôn ngàn lần **là Cha nhân từ** hơn là quan án chí công.

2. Tội lỗi của chúng ta và tình yêu của Thiên Chúa

Thiên Chúa yêu thương chúng ta đến nỗi ban con mình cho chúng ta. Mặc dù chúng ta tội lỗi, nhưng Chúa Giêsu đã yêu thương và chết vì chúng ta **để kéo chúng ta ra khỏi đáy vực sâu tội lỗi** đúng như lời Thánh Vịnh nói: **Vực thẳm kêu gào vực thẳm, vực thẳm tội lỗi** của chúng ta kêu gào vực thẳm Lòng Thương Xót Chúa lấp đầy.

Là Thiên Chúa, Chúa Giêsu biết rõ số lượng vô vàn tội lỗi và bất xứng của chúng ta, nhưng Chúa vẫn yêu thương chúng ta vì **tình thương của Chúa luôn luôn lớn hơn tội lỗi của**

chúng ta, nên Ngài **rất dễ dàng tha thứ** và **khoan dung cho chúng ta**. Hơn nữa, Ngài cũng biết rõ và xem thấy, bên cạnh những tội lỗi và bất xứng ấy, **chúng ta vẫn có lòng khao khát yêu mến Ngài**. Chúng ta hãy **tin** vào tình thương của Chúa, hãy **cậy** vào Lòng Thương Xót của Chúa – mà tiến sâu vào vực thẳm Lòng Thương Xót Chúa, chúng ta sẽ không bao giờ chết ngạt, nhưng sẽ gặp được mọi sự trong trái tim của Chúa Giêsu bị lưỡi đòng đâm thấu là suối nguồn tình yêu và Lòng Thương Xót Chúa.

3. Chính Thánh nữ Faustina đã khám phá ra suối nguồn tình thương và Lòng Thương Xót này. Hai nguồn suối này đã chảy ra **liên tục** từ trái tim bị lưỡi đòng đâm thấu để tẩy rửa tội lỗi và ban sức sống mới cho các tội nhân **nơi tòa giải tội**.

▪ **Chúa Giêsu hỏi Thánh Giêrônimô**, nhân ngày sinh nhật của Ta, con có gì dâng cho Ta không ? Giêrônimô đã dâng cho Chúa: **Sự sống, tài sản, sức khỏe, hạnh phúc** – Thế mà Chúa bảo, **con chưa dâng cho Ta điều Ta mong muốn** – Giêrônimô thưa: **Vâng lạy Chúa, Chúa muốn gì ?** Chúa bảo Giêrônimô: **Con hãy dâng tội lỗi của con cho Ta**.

▪ Chúa cũng bảo mọi người chúng ta: **Các con hãy dâng hết mọi tội lỗi cho Ta để Ta tha thứ cho các con** – Chúa muốn tha tội cho chúng ta hơn chúng ta muốn. **Chúa không bao giờ thất vọng về bất cứ tội nhân nào** vì Chúa đã mua họ bằng giá máu của Chúa.

❖ **Câu chuyện sau đây sẽ giúp chúng ta tin cậy vào Lòng Thương Xót Chúa hơn** – Có một người bỏ xưng tội lâu năm và đã phạm nhiều tội nặng nề – Hồi nhân vào tòa xưng tội, Cha giải tội tha hết mọi tội lỗi cho hồi nhân và ân cần căn dặn: **Con phải cố gắng chữa tội** – Hồi nhân giữ mình được một thời gian, rồi yếu đuối sa ngã lại. Hồi nhân này lại phải chạy đến tòa giải tội, nhưng lần này Cha giải tội nghi ngờ lòng sám hối của hồi nhân là không thật lòng chữa tội, nên Cha không muốn ban ơn tha tội, vì hồi nhân này nỉ quía, Cha giải tội miễn cưỡng ban ơn xá giải và nhắc nhở hồi nhân **phải thật**

lòng chữa tội – Hối nhân giữ mình được một thời gian khá lâu, rồi yếu đuối sa ngã lại, nên phải vào tòa giải tội để xin Lòng Thương Xót Chúa một lần nữa, nhưng lần này Cha giải tội từ chối ban ơn xá giải vì cho rằng hối nhân thiếu lòng sám hối chữa tội thật lòng – mặc dù hối nhân có nài nỉ thế mấy, Cha giải tội cũng đứng dậy và rời khỏi tòa. ***Lúc ấy có tiếng nước nở từ cây thánh giá treo trên tòa giải tội, ngực Chúa phồng lên như khi hấp hối, tay Chúa rời khỏi cây thánh giá và giơ lên trên hối nhân mà nói. Hối con, Cha tha tội cho con, vì Cha đã mua con bằng giá máu rất đắt.***

Anh chị em thân mến. Hãy *tin cậy* vào Tình thương và Lòng Thương Xót Chúa mà ăn năn trở về với Chúa vì không có một tội nhân nào mà không trở thành thánh nhân được. Những ai lãnh nhận Lòng Thương Xót Chúa phải trở thành người ***rao giảng Lòng Thương Xót Chúa cho người khác.***

4. Để kết thúc, tôi xin ghi lại những lời tốt đẹp của Thánh nữ Têrêsa Hải Đồng Giêsu:

"Không phải tôi đã được ơn giữ mình sạch tội trọng, mà tôi trông cậy mến yêu Chúa. Tôi cảm thấy dù tôi vướng mắc hết mọi giống tội nặng nề, và tai ác có thể phạm ở thế gian này, tôi cũng không mất lòng trông cậy. Với lòng ăn năn thống hối, tôi sẽ lặn vào cánh tay Chúa Cứu Thế. Tôi biết Người đã yêu dấu đứa con trai hoang đàng. Tôi đã nghe lời Chúa phán cùng bà Mađalêna, cùng người phụ nữ ngoại tình, cùng thiếu phụ Samaria một cách nhân từ đầy xót thương, nên không ai có thể làm tôi sợ sệt, vì tôi đã vững tin cậy vào tình yêu và Lòng Thương Xót vô biên của Chúa – Tôi biết muôn vàn tội lỗi của tôi sẽ tan biến đi trong chốc lát, như hạt nước rơi trong lò lửa nóng" (Trích Chuyện Một Tâm Hồn, trang 204).

**Tội lỗi rước lấy hình phạt,
xưng tội bảo đảm được tha thứ.**

Sin invites judgment, confession ensures forgiveness

TRANG SỐNG LỜI CHÚA

Ngày 05/9/2010

CHÚA NHẬT XXIII THƯỜNG NIÊN – NĂM C

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh LUCA (Lc 14, 25-33)

LỜI CHÚA

Khi ấy, có rất đông người cùng đi đường với Đức Giêsu. Người quay lại bảo họ: Ai đến với tôi mà không dứt bỏ cha mẹ, vợ con, anh em, chị em, và cả mạng sống mình nữa, thì không thể làm môn đệ tôi được. Ai không vác thập giá mình mà đi theo tôi, thì không thể làm môn đệ tôi được.

Quả thế, ai trong anh em muốn xây một cây tháp, mà trước tiên lại không ngồi xuống tính toán phí tổn, xem mình có hoàn thành nổi không? Kéo lỗ ra, đặt móng rồi lại không có khả năng làm xong, thì mọi người thấy vậy sẽ lên tiếng chế giễu mà bảo: Anh ta đã khởi công xây, nhưng chẳng có sức làm cho xong việc. Hoặc có vua nào đi giao chiến với một vua khác, mà trước tiên lại không ngồi xuống bàn tính xem mình có thể đem một vạn quân ra, đương đầu với đối phương dẫn hai vạn quân tiến đánh mình chẳng? Nếu không đủ sức, thì khi đối phương còn ở xa, ắt nhà vua đã phải sai sứ đi cầu hoà. Cũng vậy, ai trong anh em không từ bỏ hết những gì mình có, thì không thể làm môn đệ tôi được.

▪ **Chia sẻ Lời Chúa** *Lm Pet. Đình Quang Mạnh Hùng, OP*

DỨT BỎ CHA MẸ, VỢ CON, ANH EM, CHỊ EM, VÀ CẢ MẠNG SỐNG MÌNH NỮA

Giới răn thứ Tư dạy chúng ta phải thảo kính cha mẹ, sao Đức Giêsu lại bắt người môn đệ phải dứt bỏ cha mẹ... Giới răn trọng nhất là mến Chúa và yêu thương anh chị em mình, thậm chí yêu cả kẻ thù, thế thì tại sao người môn đệ Đức Giêsu lại phải dứt bỏ anh chị em mình...

Người ngoại đạo nghe được điều này, sẽ bảo đạo chúng ta là đạo bất nhân, vì dạy người ta phải dứt bỏ cha mẹ, vợ con, anh chị em... Đức Giêsu có đi ngược với lời dạy của Chúa, hay mâu thuẫn với chính lời dạy yêu thương của chính Ngài không?

Chúng ta đọc tiếp để hiểu tại sao Đức Giêsu lại đòi hỏi điều ngược đời thế này!

Nếu chúng ta muốn xây nhà, điều trước tiên phải tính xem:

-Có đủ tiền không?

-Có thợ xây không? Có hoàn thành nổi không?...

- Nếu đặt móng xong rồi, mới nhận ra mình không đủ khả năng hoàn thành thì "tiền mất tật mang"!

→ Nếu tôi muốn xây Nước Trời, thì cha mẹ, vợ con, anh em, chị em, và cả mạng sống của tôi có đủ bảo đảm để tôi xây Nước Trời không? Nếu những gì tôi có (cha mẹ vợ con...) không thể bảo đảm đưa tôi vào Nước Trời, thì hãy dứt bỏ, để tìm kiếm Đấng Có Thể cứu tôi, và cứu cả gia đình tôi nữa!

→ Nước Trời là của Chúa, mà chỉ một mình Đức Giêsu mới là Thầy, là Người Dẫn Đường. Chỉ một mình Đức Giêsu mới đủ khả năng để chúng ta có thể xây xong Nước Trời cho chính mình. Nếu chúng ta đi giao chiến với một vua khác, Chúng ta chỉ có 1 vạn quân (cha mẹ, vợ con, anh chị em...). Vua kia có 2 vạn quân

→ Chúng ta có thể cậy vào quân của mình để chiến thắng không? Nếu suy xét thấy mình không thể cậy vào mình, thì hãy mau cầu hoà với Vua Kia!

→ Chúng ta không thể cậy vào sức phàm nhân để chiến đấu vào Nước Trời. Hãy cầu hoà với Vua Giêsu, Ngài là Vua Yêu Thương, không tiêu diệt chúng ta, nhưng cứu chúng ta.

Ngày 12/9/2010

CHÚA NHẬT XXIV THƯỜNG NIÊN – NĂM C

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh LUCA (Lc 15, 1-32)

LỜI CHÚA

Khi ấy, tất cả các người thu thuế và các người tội lỗi đều lui tới với Đức Giêsu để nghe Người giảng. Những người Pha-ri-sêu và các kinh sư bèn xăm xì với nhau: Ông này đón tiếp phường tội lỗi và ăn uống với chúng." Đức Giêsu mới kể cho họ dụ ngôn này:

Người nào trong các ông có một trăm con chiên mà bị mất một con, lại không để chín mươi chín con kia ngoài đồng hoang, để đi tìm cho kỳ được con chiên bị mất? Tìm được rồi, người ấy mừng rỡ vác lên vai. Về đến nhà, người ấy mời bạn bè, hàng xóm lại, và nói: "Xin chung vui với tôi, vì tôi đã tìm được con chiên của tôi, con chiên bị mất đó". Vậy, tôi nói cho các ông hay: trên trời cũng thế, ai nấy sẽ vui mừng vì một người tội lỗi ăn năn sám hối, hơn là vì chín mươi chín người công chính không cần phải sám hối ăn năn.

Hoặc người phụ nữ nào có mười đồng quan, mà chẳng may đánh mất một đồng, lại không thắp đèn, rồi quét nhà, moi móc tìm cho kỳ được? Tìm được rồi, bà ấy mời bạn bè, hàng xóm lại, và nói: "Xin chung vui với tôi, vì tôi đã tìm được đồng quan tôi đã đánh mất". Cũng thế, tôi nói cho các ông hay: "giữa triều thần Thiên Chúa, ai nấy sẽ vui mừng vì một người tội lỗi ăn năn sám hối".

Rồi Đức Giêsu nói tiếp: Một người kia có hai con trai. Người con thứ nói với cha rằng: "Thưa cha, xin cho con phần tài sản con được hưởng". Và người cha đã chia của cải cho hai con. Ít ngày sau, người con thứ thu góp tất cả rồi trẩy đi phương xa. Ở đó anh ta sống phóng đãng, phung phí tài sản của mình.

Khi anh ta đã ăn tiêu hết sạch, thì lại xảy ra trong vùng ấy một nạn đói khủng khiếp. Và anh ta bắt đầu lâm cảnh túng thiếu, nên phải đi ở đợ cho một người dân trong vùng ; người này sai anh ta ra đồng chăn heo. Anh ta ao ước lấy đậu muồng heo ăn mà nhét cho đầy bụng, nhưng chẳng ai cho. Bấy giờ anh ta hồi tâm và tự nhủ: Biết bao nhiêu người làm công cho cha ta được cơm dư gạo thừa, mà ta ở đây lại chết đói ! Thôi, ta đứng lên, đi về cùng cha và thưa với người: "Thưa cha, con thật đắc tội với Trời và với cha, chẳng còn đáng gọi là con cha nữa. Xin coi con như một người làm công cho cha vậy". Thế rồi anh ta đứng lên đi về cùng cha.

Anh ta còn ở đằng xa, thì người cha đã trông thấy. Ông chạnh lòng thương, chạy ra ôm cổ anh ta và hôn lấy hôn để. Bấy giờ người con nói rằng: "Thưa cha, con thật đắc tội với Trời

và với cha, chẳng còn đáng gọi là con cha nữa". Nhưng người cha liền bảo các đầy tớ rằng: "Mau đem áo đẹp nhất ra đây mặc cho cậu, xỏ nhẫn vào ngón tay, xỏ dép vào chân cậu, rồi đi bắt con bê đã vỗ béo làm thịt để chúng ta mở tiệc ăn mừng! Vì con ta đây đã chết mà nay sống lại, đã mất mà nay lại tìm thấy. Và họ bắt đầu ăn mừng.

Lúc ấy người con cả của ông đang ở ngoài đồng. Khi anh ta về gần đến nhà, nghe thấy tiếng đàn ca nháy múa, liền gọi một người đầy tớ ra mà hỏi xem có chuyện gì. Người ấy trả lời: "Em cậu đã về, và cha cậu đã làm thịt con bê béo, vì gặp lại cậu ấy mạnh khoẻ". Người anh cả liền nổi giận và không chịu vào nhà. Nhưng cha cậu ra ngăn nỉ. Cậu trả lời cha: "Cha coi, đã bao nhiêu năm trời con hầu hạ cha, và chẳng khi nào trái lệnh, thế mà chưa bao giờ cha cho lấy được một con dê con để con ăn mừng với bạn bè. Còn thằng con của cha đó, sau khi đã nuốt hết của cải của cha với bọn điếm, nay trở về, thì cha lại giết bê béo ăn mừng! "

Nhưng người cha nói với anh ta: "Con à, lúc nào con cũng ở với cha, tất cả những gì của cha đều là của con. Nhưng chúng ta phải ăn mừng, phải vui vẻ, vì em con đây đã chết mà nay lại sống, đã mất mà nay lại tìm thấy."

▪ Chia sẻ Lời Chúa *Lm Pet. Đình Quang Mạnh Hùng, OP*

VUI VÌ NGƯỜI TỘI LỖI ĂN NĂN SÁM HỐI

Tìm thấy ví tiền đánh mất → chúng ta rất vui.

Nhưng tìm thấy nó trong túi quần con trai mình → chúng ta vui không? Vui vì thấy tiền của tôi, đồng tiền của tôi! Nhưng rất buồn vì đã mất con! (thằng con ăn cắp!)

Niềm vui đích thực phải là tìm thấy đứa con ăn cắp trở về! Khi đứa con ăn cắp biết sám hối, cầm ví tiền trong nước mắt xin lỗi mẹ cha! Ví tiền ấy sẽ là niềm vui đích thực, vui hơn nhiều ví tiền trước đây của tôi, vì ví tiền lúc này là VÍ TIỀN biểu lộ tấm lòng sám hối của một đứa ăn cắp, lòng hoán cải của người con trở về!

Sau nhiều ngày rình rập, hôm nay bắt quả tang chồng ngoại tình → vợ có vui không. Vui vì mắt thấy tai nghe, chồng không

còn cách chối cãi nữa! Nhưng cũng là lúc bắt đầu một nỗi buồn vô tận → buồn vì mất chồng! (sự thật ngoại tình đã chứng minh!)

Niềm vui đích thực là anh ấy biết sám hối, để trở về với tâm hồn người chồng tốt, chứ không phải về vì bắt buộc nhưng ngoại tình trong lòng.

Người chồng sau khi sám hối trở về, chắc chắn sẽ tốt hơn nhiều so với người chồng trước đây. Đây là kinh nghiệm tội lỗi trong hành trình nhận ra TÌNH YÊU và LÒNG THƯƠNG XÓT.

Một tay sát nhân biết nhận ra tội lỗi mình → chúng ta vui.

Nhưng kẻ sát nhân ấy giết chính con gái chúng ta, bây giờ nó sám hối → chúng ta vui không? Chúng ta không vui → khi chưa tha thứ cho nó! Chúng ta chỉ đón nhận được niềm vui khi tha thứ cho kẻ sát nhân, và đón nhận cái mất mát lớn lao vào lòng mình. Nếu chúng ta sẵn sàng bắt tay, tha thứ cho kẻ giết con gái mình khi nó sám hối, chúng ta có được NIỀM VUI NƯỚC TRỜI!

Niềm vui Nước Trời là niềm vui của tấm lòng NGƯỜI CHA NHÂN HẬU.

Ngày 19/9/2010

CHÚA NHẬT XXV THƯỜNG NIÊN – NĂM C

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh LUCA (Lc 16, 1-13)

LỜI CHÚA

Khi ấy, Đức Giêsu nói với các môn đệ rằng: Một nhà phú hộ kia có một người quản gia. Người ta tố cáo với ông là anh này đã phung phí của cải nhà ông. Ông mới gọi anh ta đến mà bảo: "Tôi nghe người ta nói gì về anh đó? Công việc quản lý của anh, anh tính sổ đi, vì từ nay anh không được làm quản gia nữa!" Người quản gia liền nghĩ bụng: "Mình sẽ làm gì đây? Vì ông chủ đã cất chức quản gia của mình rồi. Cuốc đất thì không nổi, ăn mày thì hổ người. Mình biết phải làm gì rồi, để sau khi mất chức quản gia, sẽ có người đón rước mình về nhà họ !

Anh ta liền cho gọi từng con nợ của chủ đến, và hỏi người thứ nhất: Bác nợ chủ tôi bao nhiêu vậy? Người ấy đáp: Một trăm thùng dầu ô-liu. Anh ta bảo: Bác cầm lấy biên lai của bác đây, ngồi xuống mau, viết năm chục thôi. Rồi anh ta hỏi người khác: Còn bác, bác nợ bao nhiêu vậy? Người ấy đáp: Một ngàn giạ lúa. Anh ta bảo: "Bác cầm lấy biên lai của bác đây, viết lại tám trăm thôi.

Và ông chủ khen tên quản gia bắt lương đó đã hành động khôn khéo. Quả thế, con cái đời này khôn khéo hơn con cái ánh sáng khi xử sự với người đồng loại.

Phần Thầy, Thầy bảo cho anh em biết: hãy dùng Tiền Của bất chính mà tạo lấy bạn bè, phòng khi hết tiền hết bạc, họ sẽ đón rước anh em vào nơi ở vĩnh cửu. Ai trung tín trong việc rất nhỏ, thì cũng trung tín trong việc lớn; ai bắt lương trong việc rất nhỏ, thì cũng bắt lương trong việc lớn. Vậy nếu anh em không trung tín trong việc sử dụng Tiền Của bất chính, thì ai sẽ tín nhiệm mà giao phó của cải chân thật cho anh em? Và nếu anh em không trung tín trong việc sử dụng của cải của người khác, thì ai sẽ ban cho anh em của cải dành riêng cho anh em?

Không gia nhân nào có thể làm tôi hai chủ, vì hoặc sẽ ghét chủ này mà yêu chủ kia, hoặc sẽ gắn bó với chủ này mà khinh dể chủ nọ. Anh em không thể vừa làm tôi Thiên Chúa, vừa làm tôi Tiền Của được."

▪ *Chia sẻ Lời Chúa* *Lm Pet. Đình Quang Mạnh Hùng, OP*

KHEN TÊN QUẢN GIA BẮT LƯƠNG

Quản gia bắt lương, tại sao lại khen?

Kẻ bắt lương → phung phí của cải ông chủ, làm thất thoát tài sản, ăn chặn, gian dối...

Kẻ bắt lương → là kẻ không trung tín trong tiền bạc thế gian (việc nhỏ), thì cũng không trung tín trong việc lớn (Nước Trời) → không được tín nhiệm để giao của cải Nước Trời.

Kẻ bắt lương trong tiền bạc thế gian → cũng sẽ bắt lương (phung phí) ân sủng của Thiên Chúa.

Tại sao ông chủ lại khen tên quản gia bắt lương?

Là vì :

- Kẻ này biết sợ khi ông chủ đòi tính sổ, và không cho làm quản gia nữa!
- Biết mình không thể làm được gì ngoài việc ăn bám vào ông chủ (cuộc đất thì không nổi, ăn mày thì ...)
- Nhưng vì tội bất lương, ông chủ đã quyết định sa thải! Vì thế, anh không còn cơ hội bám vào ông chủ nữa, chỉ còn cách cậy vào bạn hữu, cậy vào đồng loại (người mà anh đã thẳng tay bóc lột trước đây vì bất lương).
- Kêu các con nợ ông chủ đến, viết lại biên lai thấp hơn! Tại sao lại tiếp tục ăn chặn của ông chủ? Vì là tên bất lương, nên các biên lai nợ trước đây, chắc chắn là gian dối, kê khống số vay, bắt chẹt con nợ! Vì thế nếu có làm biên lai thấp hơn, cũng là trở về tình trạng công bằng thôi!
- Lúc này kẻ bất lương đã không còn cậy vào chức vụ, vào tiền bạc nữa, vì ông chủ đã đuổi việc anh. Điều ngộ ra quan trọng của tên bất lương lúc này, đó chính là biết cậy vào tình thương của đồng loại, không bóc lột như trước.

Tóm lại: Kẻ bất lương được khen, vì đã biết hối lỗi mà quan tâm đến người đồng loại, đặc biệt những con nợ, những người nghèo. Điều quan trọng hơn, kẻ bất lương được khen, là vì **ÔNG CHỦ TỐT BỤNG**. Ông Chủ sẵn sàng tha thứ tội bất lương, nếu kẻ bất lương biết trung tín với anh em đồng loại mình. Ai trung tín với anh em đồng loại mình, thì cũng được Chúa tin trung giao Nước Trời. Điều này chứng tỏ Lòng Thương Xót nhưng không của Chúa.

Ngày 26/9/2010

CHÚA NHẬT XXVI THƯỜNG NIÊN – NĂM C

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh LUCA (Lc 16, 19-31)

LỜI CHÚA

Khi ấy, Đức Giêsu nói với người Pha-ri-sêu dụ ngôn sau đây: Có một ông nhà giàu kia, mặc toàn lụa là gấm vóc, ngày ngày yến tiệc linh đình. Lại có một người nghèo khó tên là La-

da-rô, mụn nhọt đầy mình, nằm trước cổng ông nhà giàu, thèm được những thứ trên bàn ăn của ông ấy rớt xuống mà ăn cho no. Lại thêm mấy con chó cứ đến liếm ghẻ chốc anh ta. Thế rồi người nghèo này chết, và được thiên thần đem vào lòng ông Áp-ra-ham. Ông nhà giàu cũng chết, và người ta đem chôn.

Dưới âm phủ, đang khi chịu cực hình, ông ta ngược mắt lên, thấy tổ phụ Áp-ra-ham ở tận đằng xa, và thấy anh La-da-rô trong lòng tổ phụ. Bấy giờ ông ta kêu lên: Lạy tổ phụ Áp-ra-ham, xin thương xót con, và sai anh La-da-rô nhúng đầu ngón tay vào nước, nhỏ trên lưỡi con cho mát; vì ở đây con bị lửa thiêu đốt khổ lắm! Ông Áp-ra-ham đáp: Con ơi, hãy nhớ lại: suốt đời con, con đã nhận phần phước của con rồi; còn La-da-rô suốt một đời chịu toàn những bất hạnh. Bây giờ, La-da-rô được an ủi nơi đây, còn con thì phải chịu khổ. Hơn nữa, giữa chúng ta đây và các con đã có một vực thẳm lớn, đến nỗi bên này muốn qua bên các con cũng không được, mà bên đó có qua bên chúng ta đây cũng không được.

Ông nhà giàu nói: Lạy tổ phụ, vậy thì con xin tổ phụ sai anh La-da-rô đến nhà cha con, vì con hiện còn năm người anh em nữa. Xin sai anh đến cảnh cáo họ, kéo họ lại cũng sa vào chốn cực hình này! Ông Áp-ra-ham đáp: Chúng đã có Mô-sê và các Ngôn Sứ, thì chúng cứ nghe lời các vị đó. Ông nhà giàu nói: Thưa tổ phụ Áp-ra-ham, họ không chịu nghe đâu, nhưng nếu có người từ cõi chết đến với họ, thì họ sẽ ăn năn sám hối. Ông Áp-ra-ham đáp: Mô-sê và các Ngôn Sứ mà họ còn chẳng chịu nghe, thì người chết có sống lại, họ cũng chẳng chịu tin.

▪ *Chia sẻ Lời Chúa* *Lm Pet. Đình Quang Mạnh Hùng, OP*
CON ĐÃ NHẬN PHẦN PHƯỚC CỦA CON RỒI!

Người giàu làm gì nên tội?

- Mặc toàn lụa là gấm vóc...
- Ngày ngày yến tiệc linh đình...
- Sống yên ổn, an nhiên tự tại...
- Nằm dài trên giường ngà, ngả ngón trên trường kỷ...
- Ăn chiên non nhất bầy, bê béo nhất chuồng...

Phải chăng đó là tội? Thưa không.

Để trở thành người giàu bằng chính sức lao động của mình, họ phải vất vả lắm, thức khuya dậy sớm lắm mới có...

Công khó tay họ làm ra, họ có quyền hưởng...

Người nghèo làm gì nên phước?

- Mụn nhọt đầy mình...
- Nằm trước nhà ông giàu có (vì kẻ nghèo không có nhà)
- Thèm những thứ trên bàn ông nhà giàu rót xuống!
- Bạ bè với lũ chó đến liếm ghẻ chốc...

Phải chăng đó là phước? Thưa không.

Người nghèo là vô phước ở đời này!

Họ quá mất mát so với người giàu. Người nghèo không thể cạnh tranh với người giàu. Họ không có điều kiện học, họ không có việc làm... → không kiếm được tiền, không nhà, không địa vị...

Tóm lại: Người giàu có thì ở nhà cao cửa rộng, ăn ngon mặc đẹp, có kẻ hầu người hạ... Như thế, họ đã hưởng công lao khó nhọc do tay họ làm ra rồi (chưa kể những người giàu bất lương, hưởng công khó của người khác). Làm được bao nhiêu, hưởng bấy nhiêu ngay đời này rồi. Vậy thì còn công lao nào cho đời sau? Họ sẽ là kẻ trắng tay ở đời sau.

Còn người nghèo khó. Họ mất mát, thiếu hụt, đau khổ. Đời này chẳng ai bù đắp cho họ (ăn xin ngay trước cửa!). Chính Chúa sẽ bù đắp cho họ phần phúc đời sau. Họ có PHƯỚC THẬT.

Vì thế, những người giàu có, đừng hưởng hết ở đời này. Hãy biết chia sẻ cho người nghèo, Chúa sẽ trả lãi phần phúc đời sau. Như thế, người giàu là giàu ân nghĩa, và giàu cả phúc lộc Nước Trời.

**Chúa phán qua Lời Ngài,
hãy để giờ lắng nghe.**
*God speaks through his word,
take time to listen.*

BÀI HỌC TỪ CUỘC SỐNG**Cái bát gỗ**

Một cụ già phải dọn đến ở chung với con trai, con dâu và đứa cháu nội lên 6 tuổi. Cụ già run rẩy, mắt đã mờ, chân bước không vững. Cả gia đình ngồi ăn chung nơi bàn ăn. Nhưng người ông lớn tuổi với hai tay run rẩy hay làm rớt bẻ chén và đôi mắt kèm nhèm khiến cho việc ăn uống rất khó khăn, đồ ăn rớt vương vãi trên bàn và sàn nhà. Khi ông với tay lấy ly sữa thì sữa đổ tung tóe ra khăn bàn. Người con trai và con dâu rất bức mình vì phải lau chùi dọn dẹp cho ông. Người con trai nói: *"Anh chán ngấy cái vụ ông đánh đổ chén bát, ly sữa, ăn uống nhồm nhoàm, và đánh đổ thức ăn trên sàn nhà lắm rồi"*.

Thế là họ đặt một cái bàn ở góc phòng. Ở đó, ông cụ phải ngồi ăn một mình trong khi cả gia đình ăn uống vui vẻ. Vì ông đã đánh vỡ mấy cái đĩa, thức ăn của ông được bỏ vào một cái bát gỗ. Liếc nhìn về phía ông, đôi khi thấy ông chảy nước mắt vì phải ngồi một mình. Vậy mà, mỗi khi ông đánh rơi muống nĩa hay đánh đổ thức ăn, hai vợ chồng vẫn còn la rầy ông.

Đứa cháu nội quan sát mọi sự trong thinh lặng. Một tối kia, thấy đứa con nghịch với mấy khúc gỗ vụn, người cha hỏi: **"Con đang làm gì vậy?"** Đứa bé cũng trả lời dịu dàng: **"Con đang làm một cái bát bằng gỗ cho ba và mẹ ăn khi ba mẹ về già"**. Những lời nói của đứa trẻ làm cho hai vợ chồng sững sờ không nói nên lời. Rồi những giọt nước mắt tuôn rơi trên mặt họ. Tối hôm ấy, người con trai, cầm tay bố và dịu dàng dắt ông cụ trở về bàn ăn của gia đình. Và trong suốt những ngày còn lại của cuộc đời, ông cụ được ngồi ăn chung với gia đình. Và từ đó hai vợ chồng không còn chú ý đến những lúc muống nĩa rơi, sữa bị đổ tràn hay khăn bàn bị dính bẩn.

Bạn thân mến. Vời Tôn giáo bạn thì tháng 9 là **mùa Vu lan Báo hiếu**. Báo hiếu là việc của mọi người. Chúng ta hãy nhìn lại cách cư xử của mình đối với những bậc sinh thành. Hãy nhớ rằng, dù bạn có yêu hay không thương yêu cha mẹ, thì bạn cũng sẽ nhớ tiếc khi họ đã đi ra khỏi cuộc đời bạn. *(Joseph Vũ)*

THỰC THI LÒNG THƯƠNG XÓT

Chị ơi!

Maria Huỳnh Kim
CD LTX Gx Tân Định

Chị là một hội viên hoạt động Legio. Ở cùng một giáo khu, cùng sinh hoạt Legio nên tôi với chị quen nhau từ đó. Thời xuân trẻ, chị là giáo viên mẫu giáo trường Thiên Phước của các soeur Saint-Paul.

Song song với việc “trông người”, chị còn học thêm Đông y khoa châm cứu bấm huyệt của Đông y. Lúc tôi biết chị thì chị đã là một lương y thực thụ và yêu nghề. Chị làm việc nơi phòng châm cứu của bệnh viện nhà thờ Tân Định, nơi trạm y tế phường, nơi một ngôi chùa nhỏ, nơi phòng khám của giáo xứ Bác Ái. Bận rộn công việc là vậy, chị vẫn sốt sắng với công tác Legio. Sau này, chị đổi nhà về giáo xứ khác, chị vẫn trung thành với Legio ở giáo xứ cũ.

Chị hơn tôi quá con giáp tuổi. Đi chung với nhau thì chị và tôi là một hình ảnh tương phản: chị cao to còn tôi thì thấp bé, nên tôi hay đùa chúng mình là chuột với voi. Chị có vẻ ngoài cục mịch, chậm chạp, không dễ nhìn một lần là muốn quen ngay, nhưng tiếp xúc rồi mới thấy chị là người dễ mến, dễ hòa đồng và cũng thích hát đùa.

Khi còn sinh hoạt chung một tiểu đội, chị và tôi thường đi công tác với nhau. Chúng tôi đến thăm những khu xóm nghèo, những căn nhà ổ chuột, tiếp xúc với những người già cả, bệnh tật, cô đơn... tôi thấy ai cũng dành cho chị một tình cảm yêu mến. Trái với vẻ ngoài dữ tướng, chị là một người có tấm lòng nhân hậu vô biên.

Chị có đôi bàn tay từ mẫu để châm cứu, bấm huyệt cho người cô đơn bệnh tật với đi nổi đau thể xác. Chị có đôi tai kiên

nhấn để nghe hoài "bài ca con cá" nơi họ, để họ thấy rằng họ vẫn đáng được quan tâm. Rồi từ những quan hệ đó, chị đã đem được nhiều người đến với Chúa, ***chị là một lương y như từ mẫu đúng nghĩa từ thể xác đến linh hồn.***

Cũng đôi bàn tay đó, chị đã bấm huyết cho một phụ nữ bị té xe ngoài đường tỉnh lại. Câu cảm ơn chưa kịp nhận thì có người vu khống chị đã lợi dụng để lấy tư trang của người bị nạn. Rồi chị cũng chứng minh được sự ngay thẳng của mình để nhận một lời xin lỗi. Trở về nhà, chị mở cửa mà nước mắt như mưa. Có ai đâu để an ủi, sẻ chia. Chị nhìn lên ảnh Lòng Thương xót Chúa dang tay như muốn ôm chị vào lòng: "*Phúc thay ai xót thương người, vì họ sẽ được Thiên Chúa xót thương*". Chị nhìn sang Mẹ Maria, đôi mắt Mẹ dịu dàng âu yếm, phá tan nỗi u sầu trong chị. Chị thì thầm: "*Lạy Mẹ Maria là Mẹ con, toàn thân con thuộc về Mẹ, và mọi sự của con là của Mẹ*".

Chị và tôi cũng thường đi thăm bệnh nhân ở bệnh viện Ung bướu, nơi mà người ta thường nói: "*Có đến mà không có về*" vì nơi đó đúng nghĩa là nơi tận cùng của cuộc sống. Bàn tay chị lại bấm, lại vỗ, lại xoa trên thân xác người mà sự sống quá mong manh. ***Với những bệnh nhân đã chịu phép Rửa tội, trong những ngày nằm viện, chị trao cho họ bản kinh Lòng thương xót Chúa và hướng dẫn họ cách thức lần hạt đọc kinh, giúp cho họ hiểu rằng: "Dù sự sống hay sự chết, không có gì tách tôi ra khỏi lòng mến của Thiên Chúa trong Đức Kitô"***. Nhẹ nhàng đôi tay, dịu dàng lời nói để bệnh nhân thấy mỗi phút giây họ sống vẫn là mỗi phút giây hy vọng. Ngày mưa, tháng nắng, chị vẫn đều đặn đến với họ như đi về ngôi nhà thân thuộc của mình, suốt mấy năm...

Rồi một hôm...

Từ là người đi thăm bệnh, chị đã trở thành bệnh nhân, ở cùng khoa, cùng phòng với những người chị đã từng thăm. Tôi bàng hoàng, đau xót. Thương chị quá chị ơi! Những ngày nằm viện, chị vẫn không phí thời gian của mình, chị vẫn cố gắng ra sức giúp đỡ những người bên cạnh bằng khả năng có thể. Chị điều trị bệnh tích cực, qua giai đoạn đầu, chị lành mạnh, nhưng

chị vẫn biết đó là cái án treo, không biết lúc nào thành án thật. Chị và tôi lại tiếp tục công tác thăm viếng các bệnh nhân thêm một thời gian. Rồi chị lại tiếp tục sinh hoạt Legio, đi họp khu, đi làm trở lại.

Một tối trời mưa, sau buổi họp bàn chuyện bốn mạng khu, chị nói với riêng tôi: "bây giờ không phải đi thăm bệnh nhân mỗi tuần nữa, chị sẽ nhập viện trở lại vì di căn". Tim tôi nhói đau, chỉ mới hơn hai năm thôi mà... án treo đã thành án thật.

Chị về, trời vẫn còn mưa. Nhìn dáng chị trên chiếc xe đạp chậm chậm trong mưa, tôi nhớ đến bức tranh treo trên vách nhà chị vẽ hình một phụ nữ khoác áo mưa, trên vai là đôi quang gánh, trời cũng mưa lất phất. Tranh vẽ mà sao giống hình ảnh cuộc đời chị lạ lùng! Thương chị quá, chị ơi!

Việc điều trị không còn kết quả nữa. Chị trở về nhà, bằng lòng với số phận, không oán trách, chẳng khóc than. Chị không có gia đình riêng, người cháu gái chăm sóc chị bằng tất cả tình thương và sự chu đáo tận tụy. Nhìn chị giây phút này, tôi quặn thắt lòng mình. Không có ngày nào chị quên kinh Tessera, không có buổi nào chị quên kinh Lòng Thương xót Chúa dẫu xác thân muôn vàn đau đớn. Bàn tay nào đã từng xoa dịu nỗi đau người khác, giờ đang đau nhức biết bao. Đôi chân nào đã từng đi thăm viếng, giờ không nhắc được bước nào! Chị ơi, chị ơi! Tôi nhìn tờ Lộc Xuân chị dán trên vách tủ: "*Phúc thay ai hiền lành, vì họ sẽ được đất hứa làm gia nghiệp*" thật xứng đáng với chị.

Mỗi ngày bên giường bệnh của chị, luôn có đoàn thể, hội đoàn, bạn bè thăm viếng. Từng tràng kinh Mân côی buổi sáng, từng chuỗi kinh Lòng Thương xót Chúa ban chiều đan xen nhau không lúc nào ngơi. Căn nhà nhỏ của chị cứ vui vì lời kinh tiếng hát. Không ai bỏ rơi người con ngoan của Chúa của Mẹ. Chắc hẳn Chúa đã ân thưởng cho chị những khoảnh khắc hạnh phúc ấy bằng lời kinh, tiếng hát của cộng đoàn trong sự tinh tảo của chị vì:

"Vì ở chốn tử vong không người ca tụng Chúa, và trong nơi âm phủ chẳng ai ngợi khen Ngài"

Mà "chỉ người sống, vâng chỉ người sống mới ca tụng Ngài như thế con nay".

"Lạy Chúa, xin Ngài thương cứu độ, xin đừng bỏ rơi người tôi trung của Chúa!"

Tôi biết sẽ đến một ngày không còn gặp được chị, nhưng tôi tin rằng chị sẽ "Ngày ngày xướng họa đàn ca, trong nhà Chúa suốt cả cuộc đời"

Tôi đi trên đường, nghe văng bên tai tiếng hát: "Sống trong đời sống cần có một tấm lòng, để làm gì em biết không, để gió cuốn đi, để gió cuốn đi..."

Ừ thì để gió cuốn đi, cuốn đi về trời. Hồn thì về trời, còn xác thân chị lại hiến cho đời để tiếp tục quảng đại giúp tha nhân.

Và giờ cuối cùng của đời chiến đấu đã điểm. Người chiến sĩ Legio Mariae chết cách hiên ngang. Chị đã chạy hết quãng đường chiến đấu để chúng ta "khỏi phải khóc thương vì một hội viên nào đã hư mất!"

Chị Catarina Trần Thị Minh là hội viên hoạt động thuộc Pr. Đức Bà Bàu chữa kẻ có tội – Curia Tân Định. Được Chúa gọi về vào lúc 0g30' ngày 14/07/2010.

Thánh lễ cuối cùng do cha Inhaxiô Nguyễn Văn Đức cử hành tại Nhà thờ Phục Sinh Giáo xứ Tân Định lúc 6g15' ngày 14/07/2010.

7g30' cùng ngày, mọi người lưu luyến tiễn đưa chị Catarina về Trường Đại Học Y Dược, là nơi chị đã đăng ký hiến xác để phục vụ cho khoa học từ năm 2003. Chị là mẫu gương Sống đạo. Khi còn sống, chị phục vụ người bệnh. Khi chết chị vẫn tiếp tục phục vụ bằng cách hiến xác cho khoa học, Giáo xứ hãnh diện về chị.

Bản chú giải Kinh Thánh hay nhất chính là người thực hành.

The best commentary on the Bible is the person who puts it into practice.

CẢM NGHIỆM HỒNG ÂN

CẢNH LIÊN CÂY ĐÀ NHỰA SỐNG

*Giuse Maria Đoàn Văn Thủ
CB LTXC Gx Tân Lập - Hạt Thủ Thiêm*

Không hiểu sao? Bất kỳ ai trong giáo xứ, dù là đại gia hay kẻ bần hàn khổ rách áo ôm, không nơi nương tựa, khi được Chúa gọi về, cha xứ đều quàng vành khăn tang trắng trên cổ và ban đầy đủ mọi phép cần kíp cho lúc linh hồn ra đi về với Chúa.

Suy nghĩ mãi, tôi mới ngộ hiểu và biết được rằng, linh mục là người diễn tả tình thương của Lòng Thương Xót Chúa với mọi linh hồn thuộc quyền cai quản của Ngài.

Linh mục quản xứ của tôi chịu chức năm 1972 tháng 4 ngày 30. Sau đó, Ngài được phân về coi xứ tại quê mình. Tôi đã từng đi sinh hoạt ở nhiều nơi và nhiều giáo xứ, đến xứ nào tôi cũng thấy thường thì cha xứ là người từ nơi khác được cử đến để trông coi. Nhưng cha xứ của tôi quả thật là đặc biệt, Ngài là một tiên tri bị Chúa bắt đem về đặt trước bàn thờ Chúa tại nơi quê hương xứ sở của mình.

Quỳ trước nhà tạm, tôi miên man suy nghĩ và phân vân hỏi Chúa: "*Thưa Chúa, sao Chúa bảo tiên tri không thể làm phép lạ ở chính nơi quê hương xứ sở của mình*". Chúa lặng im chẳng nói lời nào! Nhưng tự nhiên trong tâm tôi nghe có tiếng nói từ xa xăm vọng lại: "*Mọi sự, đối với Chúa đều được*". Tạ ơn Chúa! Với loài người chúng con thì khó mà được! Vì ở đây, nơi quê hương giáo xứ chúng con, có ông bà cố của cha, bác, chú, cô, dì, anh, chị, em là những người đang cùng sống chung một xứ, thì làm sao cha xứ giáo huấn và giảng dạy họ được. Ấy vậy mà

cha xứ vẫn sống và làm được việc. Và phải nói rằng: “Ngài được nhiều đàng”.

Có lần vào nhà xứ gặp cha xin lễ, tôi thấy trên bàn làm việc, Ngài đặt bốn con khỉ chạm khắc bằng gỗ quay mặt ra ngoài, một con lấy hai tay bịt mắt, một con lấy hai tay bịt miệng, một con lấy hai tay bịt chặt hai tai, con còn lại ngồi khếp hai giò, dùng hai bàn tay che kín phía dưới cho xinh xắn. Dần dà tôi đi học cộng đoàn mới hiểu, ý cha muốn hết mọi người tập sống: **mau nghe, chậm nói, khoan giận... để tập sống yêu thương tha thứ.**

Những người phạm tội trọng, được đưa đến gặp cha. Ngài đều dùng lời yêu thương để khuyên bảo họ, và không ai bị mất lòng vì lời khuyên bảo của cha.

Công việc sửa chữa, tôn tạo nhà thờ nhà xứ. Nếu mượn thợ chuyên môn, họ chỉ làm vài tuần hay hơn một tháng là xong. Nhưng cha không làm vậy, mà nhờ ông chánh trương kêu những ai trong xứ biết làm việc đó nhưng đang thất nghiệp đến làm. A! thì ra cha muốn giúp đỡ họ, vì họ là những giáo dân nghèo khổ thiếu công ăn việc làm.

Nhiều lần trong cuộc họp, anh em nói nặng lời qua lại. Bên nào cũng muốn cha lên tiếng để ủng hộ mình, thế nhưng khi lên tiếng thì cha thật chậm rãi, nhân từ: *“Chúa của mình là Thiên Chúa Tình Yêu, Chúa mời gọi chúng ta đến đây học và làm theo gương của Chúa, là sống yêu thương và tha thứ không ngừng, ai chưa yêu thương thì Chúa chưa vui cái bụng, và khi lỗi phạm thì có phần lỗi của tôi chứ đâu phải chỉ lỗi tại anh”.*

Có lần trên đài giảng, Ngài kể về chuyện một cha già đọc kinh Mân Côi. Lúc giải lao của kỳ tĩnh tâm Giáo Phận, Ngài hỏi: *“Sao cha không ngồi nghỉ cho khỏe, mà cứ đi đi lại lại lần hạt vậy?”.* Cha già nói: *“Thưa cha, con lần hạt cho cái đầu mình nó khỏi phải ở không!!!”.*

Sau đó, Ngài giảng về mạc khải của Đức Mẹ cho thánh Đa Minh qua việc đọc kinh Mân Côi. Nhờ phong trào đọc kinh của cha Đa Minh mà phá tan bè rồi.

Thế là từ đó, buổi tối sau giờ họp của các hội đoàn, cứ 21 giờ là cha tổ chức lần hạt 50 kinh Mân Côi kính Đức Mẹ của toàn Giáo Xứ, cứ thế việc lần hạt trở thành lối sống đạo đức quen thuộc của mọi người. Tối nào cũng vậy, cứ 21 giờ già, trẻ, trai, gái mỗi người một cây đèn dầu nhỏ, xếp hai hàng sau kiệu Đức Mẹ, đi vòng quanh khuôn viên đài Đức Mẹ lần hạt.

Chính lời kinh Mân Côi từ đời cha cố nối tiếp cha con, là hơi sương của trời làm ẩm đất, xua đi cái ngột ngạt oi nóng của một ngày nắng nóng.

Tạ ơn Chúa và Mẹ Maria. Chính Chúa và Mẹ đã chọn mảnh đất: "Địa linh nhân kiệt" này, và trao vào tay cha chánh xứ. Mảnh đất này là cành nho của Chúa. Mọi sinh hoạt của giáo xứ được Chúa quan phòng qua lời bầu cử của Mẹ Maria, nên lời kinh dâng Mẹ làm sinh hoa kết trái trên mảnh đất này. **Với 38 năm linh mục nối nghiệp cha bề, và 35 năm coi sóc Giáo Xứ quê nhà. Vì "cha xứ thánh thiện nên con chiên đạo đức...". Cuối tháng 6 vừa rồi, giáo xứ lại được Chúa ban thêm 3 thầy phó tế. Tính đến nay, 9/2010, ơn gọi của giáo xứ lên đến gần 40 linh mục, chưa kể đến các nữ tu trong nhiều hội dòng. Hồng ân nối tiếp hồng ân. Cộng Đoàn Dân Chúa giáo xứ chúng con xin hợp lời ngợi ca tôn vinh danh thánh Chúa. Vì yêu thương mà Cha tuôn đổ muôn hồng phúc cho những ai biết trung thành, lắng nghe và thực thi lời Chúa.**

Xin hợp lời tạ ơn Chúa cùng Cộng đoàn Giáo xứ Tân Lập chúng con.

Nhìn qua tạo vật,
ta thấy Chúa đang hành động.
*Looking through the creation,
we see God at work.*

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Tìm hiểu Thông điệp **DIVES IN MISERICORDIA**
Thiên Chúa Giàu Lòng Thương Xót

(Tiếp theo)

Lm FX. Bảo lộc

Bài 3: SỨ ĐIỆP CỨU THỂ CỦA CHÚA GIÊSU

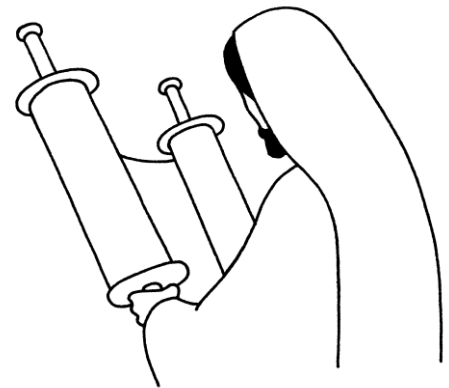

Định nghĩa lòng thương xót theo Thánh Kinh:

LÒNG THƯƠNG XÓT là "các cách thức và những lãnh vực nào tình thương được biểu lộ" (Dives in misericordia 3)

I. Tuyên ngôn cứu thể

"Thần Khí Chúa ngự trên tôi, vì Chúa đã xúc dầu tấn phong tôi, để tôi loan báo Tin Mừng cho kẻ nghèo hèn. Người đã sai tôi đi công bố cho kẻ bị giam cầm biết họ được tha, cho người mù biết họ được sáng mắt, trả lại tự do cho người bị áp bức, công bố một năm hồng ân của Chúa" (Lc 4, 18-19).

Đó là tuyên ngôn cứu thể đầu tiên của Đức Kitô được công bố tại Nazareth, trước những người đồng hương, lời này đã được tiên tri Isaia loan báo vào thế kỷ VI trước công nguyên (xem Is 61,1-2a), nhưng nay được ứng nghiệm và thể hiện trọn vẹn nơi Đức Giêsu Kitô, như chính Đức Giêsu đã xác nhận: *"Hôm nay đã ứng nghiệm lời Kinh Thánh quý vị vừa nghe"* (Lc 4, 21). Đoạn sách tiên tri này vừa diễn tả lý do và sứ mạng mà

Con Thiên Chúa giáng trần, vừa trình bày chương trình hoạt động của Đức Giêsu Kitô.

Nhiều người đã nghe nói đến các bản *Tuyên ngôn nhân quyền, Tuyên ngôn độc lập* ... nhưng còn rất ít người biết đến ***Tuyên ngôn cứu thế*** của Đức Giêsu Kitô, Đấng cứu độ trần gian. Loan truyền và phổ biến Tuyên ngôn của Thầy Giêsu là trách nhiệm của mỗi người Kitô hữu chúng ta.

Theo gương Chúa Giêsu bằng lối sống và những hành động của mình, chúng ta cần làm cho những người đồng hương của mình, nhất là những người nghèo khó, không công ăn việc làm, những người bị tước đoạt tự do, những người đui mù không thấy được vẻ đẹp của vũ trụ, những người đang sống với tâm hồn tan nát, những người đau khổ vì bất công xã hội, và sau cùng là những người tội lỗi được tiếp cận với *Tuyên ngôn cứu thế* này.

II. Tin Mừng về Lòng Thương Xót

Hướng về các dân ngoại, không thuộc Do Thái giáo, thánh Luca kể lại nhiều câu chuyện bày tỏ Tình yêu-Lòng thương xót của Thiên Chúa dưới các khía cạnh luôn mới mẻ.

- Dụ ngôn người con hoang đàng (Lc 15, 11-32)
- Dụ ngôn người samaritanô nhân hậu (Lc 10, 30-37)
- Dụ ngôn Người chăn chiên đi tìm con chiên lạc (Lc 15,3-7)
- Người đàn bà quét nhà để tìm đồng bạc bị mất (Lc 15, 8-10)

Vốn là y sĩ, thánh Luca thường kể lại các cuộc chữa lành bao người ốm đau, tật nguyền, bị quỷ ám: người nô lệ của viên đại đội trưởng (Lc 2,7-10), bà mẹ vợ của Simon (x. Lc 4), người mù gần thành Giêrikhô (Lc 18,35-43), người bị quỷ thần ô uế nhập tại hội đường Caphácnaum (Lc 4, 31-35).

Hơn nữa, Tin Mừng theo thánh Luca còn tường thuật thái độ bao dung, nhân từ của Chúa Giêsu đối với các tội nhân:

- Kêu gọi Lêvi và dùng bữa với các người tội lỗi tại nhà người thu thuế này (Lc 5,27-32).
- Để cho người phụ nữ tội lỗi lau rửa và hôn chân tại nhà Simon, một người Pharisêu (Lc 7,37-49).

- Ca ngợi người thu thuế khiêm tốn nhìn nhận mình là tội nhân khi lên đền thờ cầu nguyện (Lc 18,10-14).

Kiểu nói "chạnh lòng thương" được thánh Luca sử dụng để chỉ tình thương Chúa Giêsu đối với bà góa thành Nain (Lc 7, 13), lòng nhân hậu người Samari (Lc 10, 33) và diễn tả thái độ của người cha trong dụ ngôn người con hoang đàng, khi ông trông thấy con mình trở về từ đàng xa (Lc 15, 20).

Từ "thương xót" cũng xuất hiện trong 4/24 chương của Tin Mừng theo thánh Luca : Lc **1**, 50.55; **10**, 37; **16**, 24; **18**, 13.

- *"Đời nọ tới đời kia, Chúa hằng thương xót những ai kính sợ Người "* (Lc 1, 50)
- *"như đã hứa cùng cha ông chúng ta, vì Người nhớ lại lòng thương xót dành cho tổ phụ Áp-ra-ham và cho con cháu đến muôn đời"* (Lc 1, 55)
- *"Người thông luật trả lời : "Chính là kẻ đã thực thi lòng thương xót đối với người ấy." Đức Giê-su bảo ông ta : "Ông hãy đi, và cũng hãy làm như vậy"* (Lc 10, 37)
- *"Bấy giờ ông ta kêu lên : 'Lạy tổ phụ Áp-ra-ham, xin thương xót con, và sai anh La-da-rô nhúng đầu ngón tay vào nước, nhỏ trên lưỡi con cho mát ; vì ở đây con bị lửa thiêu đốt khổ lắm !'* (Lc 16, 24)
- *"Còn người thu thuế thì đứng đằng xa, thậm chí chẳng dám ngước mắt lên trời, nhưng vừa đấm ngực vừa thưa rằng: 'Lạy Thiên Chúa, xin thương xót con là kẻ tội lỗi'"* (Lc18, 13)

Vì những lý do nói trên, mà sách Phúc âm do Thánh sử Luca viết được gọi là: "**Tin Mừng về lòng thương xót**".

III. Hai chiều kích của sứ điệp cứu thế

① Chiều kích thần linh

Trước hết, sứ điệp này **mạc khải đây đủ hơn Chúa Cha** là Thiên Chúa "giàu lòng thương xót" và vì là "**tình thương nhập thể**", Chúa Giêsu "**làm cho Chúa Cha hiện diện**", đồng thời làm cho tình thương của Chúa Cha "được biểu lộ với một sức mạnh đặc biệt đối với những người đau khổ, những người bất hạnh và những người tội lỗi".

② Chiều kích nhân loại

Tiếp đến, nhờ gương mẫu về tình thương xót đối với con người, trong thái độ cũng như hành động cụ thể, Đức Kitô mời gọi chúng ta biểu lộ lòng thương xót đối với tha nhân, vì "đó là một trong những **yếu tố cốt yếu của đạo đức Tin Mừng**".

❖ Câu hỏi thảo luận:

① Theo Thánh sử Luca, vì sao Lc 4, 18-19 là tuyên ngôn cứu thế đầu tiên ?

② Vì sao sứ điệp cứu thế về lòng thương xót có cả hai chiều kích : thần linh và nhân loại ?

③ Tại sao Lòng Thương Xót là một trong những **yếu tố cốt yếu** của **đạo đức Tin Mừng** ?

❖ Đúc kết:

Câu 1 :

Sứ điệp cứu thế khi Đức Kitô bắt đầu đời hoạt động, giảng dạy tại Nazaret trước những người đồng hương Đức Kitô viện dẫn lời tiên tri Isaia. Trong đoạn Luca 4,18-19 "Thần khí... năm hồng ân của Chúa" theo thánh Luca, tuyên ngôn Cứu Thế đầu tiên của Đức Kitô sẽ được nối tiếp bằng những việc làm và lời nói Đức Kitô làm cho Chúa Cha hiện diện giữa loài người. Ví dụ việc Chúa Giêsu nuôi dân chúng bằng *năm chiếc bánh và hai con cá*; Người làm cho *con trai bà goá thành Nain* sống lại...

Nhờ Thần Khí Chúa và những dấu lạ được Chúa Giêsu thực hiện, con người biết năm hồng ân của Chúa đã đến.

Câu 2 :

➤ Về chiều kích thần linh: LTX của Chúa Cha được mạc khải qua Chúa Giêsu: "*Ai thấy Thầy thì thấy Chúa Cha*".

➤ Về chiều kích nhân loại:

- Chúa xót thương bà góa có đứa con vừa bị mất.
- Chúa chữa lành đặc biệt nơi những người bất hạnh và những người tội lỗi.
- Dụ ngôn những người thợ làm vườn nho: người tới sau cũng được trả công như người tới trước.
- Dụ ngôn tìm lại đồng bạc bị mất

Khi Chúa đã tỏ LXT với con người thì đồng thời cũng trở nên gương mẫu cho con người và tình thương xót đối với kẻ khác, vì ai có lòng thương xót, thì sẽ được Thiên Chúa xót thương.

Câu 3 :

Sở dĩ nói LÒNG THƯƠNG XÓT trở thành một trong những yếu tố cốt yếu của đạo đức Tin mừng, vì đó không phải chỉ là việc thực hiện một điều răn hay một đòi hỏi có tính đạo đức, mà còn là chu toàn một điều kiện tối quan trọng để Thiên Chúa có thể tự mạc khải LTX của Ngài cho con người.

LÒNG THƯƠNG XÓT chính là yếu tính của Thiên Chúa. Toàn bộ Tin Mừng đều toát lên LTX của Thiên Chúa đối với con người. Thiên chúa là Tình yêu, Con Thiên Chúa làm người đã thể hiện LTX qua cách sống và hành động trong suốt cuộc đời rao giảng, cũng như chúc phúc cho những ai có LTX. Qua đó, chúng ta học theo Người để biểu tỏ LÒNG THƯƠNG XÓT đối với người khác qua lời nói và việc làm.

Thiên Chúa là Đấng vô hình, nên Ngài cần đến sự cộng tác của con người hữu hình để biểu lộ LÒNG THƯƠNG XÓT của Ngài thông qua các công việc bác ái, cử chỉ yêu thương, an ủi, xoa dịu nỗi đau xót của anh chị em. *(Còn tiếp)*

**Sự tha thứ của Chúa
luôn kéo theo một cơ hội mới.**

**God's forgiveness
always come with another chance.**

TIN TỨC SINH HOẠT

TIN GIÁO PHẬN

❖ Thánh lễ ra mắt BCH Công Đoàn LTX Giáo xứ Hà Nội

Vào lúc 17g15 ngày 30/7/2010, cha **JB Võ Văn Ánh**, Đại diện Giám mục Đặc trách giáo dân kiêm Tổng Linh hướng CĐ Lòng Thương Xót Chúa Giáo phận cùng với cha **Đa Minh Đình Ngọc Lễ**, Quản Hạt Xóm Mới, Chánh xứ Hà Nội, đã làm phép Thánh hóa tượng đài Lòng Thương Xót Chúa tại Giáo xứ Hà Nội và dâng Thánh lễ tạ ơn, ra mắt BCH CĐ LTX Chúa Gx Hà Nội.

Ban Chấp Hành CĐ LTX Chúa Gx Hà Nội gồm 4 thành viên:

- Trưởng: Bà **Anna Nguyễn Thị Bút**.
- Phó: Ông **Barnaba Nguyễn Đức Khương**.
- Thư ký: Bà **Têrêsa Vũ Thị Hồng**.
- Thủ quỹ: Bà **Maria Nguyễn Thị Thìn**.

Sau Gx Thạch Đà và Bắc Dũng, Hà Nội là Gx thứ ba có BCH CĐ LTX Chúa. Đây là bước chuẩn bị cho việc thành lập BCH CĐ Lòng Thương Xót Chúa **Hạt Xóm Mới** trong thời gian sắp tới.

❖ Hoạt động của CĐ Lòng Thương Xót Chúa Hạt Gò Vấp

- Thứ Sáu đầu tháng: Vào lúc 18h tại Gx Gò Vấp, Thánh lễ kính LTX Chúa do cha Chánh xứ, kiêm Quản Hạt Gò Vấp **Toma Nguyễn Văn Khiêm** cử hành. Trước Thánh lễ có lần chuỗi LTX.
- Chúa Nhật mỗi tuần: Vào lúc 15h tại giáo xứ Bác Ái. Thánh lễ kính LTX Chúa do cha **Andre Nguyễn Ngọc Dũng** cử hành.

❖ Hoạt động của CĐ Lòng Thương Xót Chúa Hạt Gia Định

Cuộc họp thường kỳ tháng 8 của BCH CĐ LTX Chúa Hạt Gia Định được tổ chức vào sáng thứ năm đầu tháng tại giáo xứ Thanh Đa, với sự hiện diện của Cha **Đa Minh Nguyễn Đình Tân**, Linh hướng cộng đoàn, anh **G.Maria Bùi Tuấn Minh**, Trưởng CĐ LTX Giáo phận, cùng đại diện của các Gx trong Hạt.

Thời gian sắp tới, anh **J.B Nguyễn Quốc Thái**, Trưởng CĐ LTX hạt Gia Định, vì lý do xuất cảnh nên không thể tiếp tục phụ trách công việc nữa. Với sự chứng kiến của Cha linh hướng và anh Trưởng CĐ LTX GP, anh chị em trong BCH đã quyết định bầu chọn BCH mới của CĐ LTX Chúa hạt Gia Định gồm.

1. Trưởng ban: Chị **Maria Trần Thị Thanh Lan** (Gx Chính Lộ).
2. Phó ban : Anh **Phero Trần Quang Khanh** (Gx N D Khang)
3. Thư ký: Anh **Giuse Nguyễn Văn Hậu** (Gx Hiễn Linh).
4. Thủ quỹ: Anh **Phero Nguyễn Văn Lành** (Gx Hàng Xanh).
5. UV phụng vụ: Ông **Giuse Vũ Đình Tuân** (Gx Thanh Đa).
6. UV tuyên huấn: Anh **Micae Đoàn Văn Thành** (GxThánh Mẫu).
7. UV loan truyền LTX: Chị **Maria Trần Thị Kim Chi** (Gx Bình Hòa).
8. UV bác ái xã hội: Chị **Maria Trịnh Thị Đào** (Gx Thánh Tịnh).
9. UV thông tin: Chị **Maria Nguyễn Thị Huệ** (Gx Thị Nghè).

❖ **Thánh Lễ Tạ ơn LTX luân phiên tại Giáo hạt Gia Định:**

Kể từ tháng 12/2009, theo ý Cha linh hướng, Thánh Lễ Tạ ơn được luân phiên tổ chức tại các Giáo xứ trong Giáo hạt, nhằm giúp mọi Giáo xứ có cơ hội tạ ơn Chúa vì những ơn lành Người ban. Điều này còn mang lại sự hiệp thông hiểu biết lẫn nhau giữa các Giáo xứ. Góp phần loan truyền LTX Chúa đến với mọi người. Sau đây là danh sách CĐ LTX Chúa các Giáo xứ tổ chức Thánh Lễ Tạ ơn luân phiên: Trước tháng 12/2009: Gx Thanh Đa; Tháng 12/2009: Gx Hàng Xanh; tháng 01/2010: Gx Thánh Mẫu; tháng 05/2010: Gx Thị Nghè; tháng 06/2010: Gx Thánh Tịnh; tháng 08/2010: Gx Hiễn Linh; tháng 09/2010: Gx Bình Hòa; tháng 10/2010: Gx Bình Lợi; tháng 11/2010: Gx Chính Lộ; tháng 12/2010: Gx Phú Hiễn.

❖ **Kỷ niệm 1 năm thành lập CĐ LTX Chúa Gx Hiễn Linh**

Vào lúc 16g30 thứ Hai ngày 09/8/2010, tại Thánh Đường giáo xứ Hiễn Linh, Hạt Gia Định, CĐ LTX Chúa giáo xứ Hiễn Linh với khoảng 500 người đã bắt đầu giờ Cầu Thánh Thể kính Lòng Thương Xót Chúa, cùng với đại diện BCH CĐ Lòng Thương Xót Chúa Hạt Gia Định và các giáo xứ trong hạt.

Đúng 17g15, Cha Sở **Gioan Nguyễn Văn Minh** cử hành Thánh lễ Tạ ơn kỷ niệm 1 năm thành lập CĐ Lòng Thương Xót Chúa Giáo xứ Hiễn Linh. Cha Sở đã nói về ý cầu nguyện trong Thánh lễ là tạ ơn Chúa và cầu xin cho CĐ Lòng Thương Xót Chúa của giáo xứ được phát triển ngày càng vững mạnh.

VƯỜN THƯƠNG XÓT

TÌNH THƯƠNG XÓT

Từ nơi lỗ thủng cạnh sườn
Hai luồng Máu, Nước nên nguồn xót thương
Con về bên Chúa nấu nường
Lòng con tín thác trọn đời Chúa ơi.

Tội con có chất bằng trời
Lòng Thương xót Chúa muôn đời cao hơn
Can-vê chết thảm cô đơn
Giờ đây máu nước tuôn trào đầy ơn.

Chìm trong luồng sáng hai hàng
Xin ơn hoán cải nên người chính nhân
Dìm con trong biển tình thương
Ban ơn sự sống nghìn năm trong Người.

Tình thương Chúa, mở tình trời
Xin ơn Hoà giải bằng Lòng xót thương
Cho con thưởng nếm Thần Lương
Cho thành một thịt một xương với Người.

Cả thế giới, một tình Trời
Một lòng thương xót, triệu lời tôn vinh.
Cha ơi! Xin hãy đủ tình
Thương đàn con dưới thế trần tội nan.

Con nguyện quyết chí ăn năn
Nên người công chính, nên người chứng nhân
Thực thi bác ái tha nhân
Trải tình thương xót trọn đời hiến dâng.

Augustino Đặng Thiên Tùng
CD LTX Gx Tân Định - st

Nhận diện

AP. Mặc Trầm Cung

Ơn hồng phúc được làm con Chúa,
Lòng hân hoan chan chứa niềm vui.
Theo Chúa nếm cảm ngọt bùi,
Đứng trước đau khổ thoát lui ngõ ngàng?

* Con bối rối hoang mang tiếng gọi,
Bước theo Ngài, mong đợi điều chi?
Theo Chúa, con được những gì?
Quyền cao chức trọng uy nghi thế trần?

Con nhìn Chúa, phân vân tự hỏi?
Ngài là ai? Gánh tội cho đời.
Tình Ngài bát ngát biển khơi,
Đón nhận thập giá máu rơi lệ tràn.

Sự sống mới vinh quang lấp lánh,
Mở lối đi ánh sáng Phục Sinh.
Nhân loại thoát kiếp điều linh,
Con đường Cứu Độ chúng sinh reo mừng.

Con tỉnh thức, tuyên xưng mạnh mẽ,
Ngài chính là Chúa Tể tình thương.
Lòng con giờ hết vẩn vương,
Vui vác thập giá theo đường Chúa đi.

Nhận diện Thiên Chúa từ bi
Giàu Lòng Thương Xót, chết đi cho đời.
Niềm tin giờ hết chơi vơi...

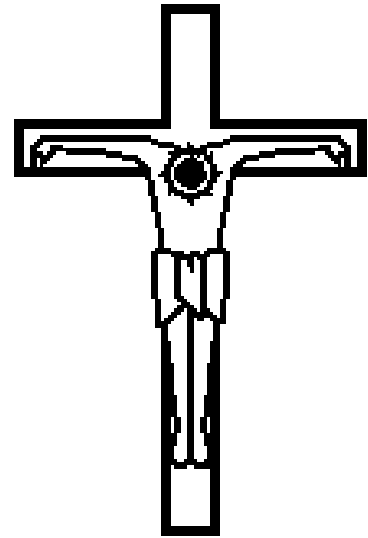
DIỄN ĐÀN

Thánh Gia và Thánh Giá

Lm. Tâm Giao

Dẫn nhập

Không có thánh gia nào mà không có thánh giá. Có lẽ hiếm gia đình Việt Nam công giáo nào mà không có treo thánh giá trong nhà, dù rằng tượng hay ảnh Đức Mẹ xem ra nhiều hơn và thường có kích thước lớn hơn. Ngày nay, thập giá xuất hiện trong nhiều không gian khác nhau ngoài nhà thờ, vì thập giá không chỉ được mang như biểu tượng của niềm tin, mà còn trở thành một thứ trang sức. Không chỉ tu sĩ linh mục mang hình thập giá mà người ngoài Kitô giáo, ca sĩ, diễn viên cũng đính lên người biểu tượng này.

I. Sự đa dạng của thập giá

1. Về tác nhân

a. Tư tưởng: sợ người khác nghĩ xấu về mình hơn là mình nghĩ xấu về người khác. Nỗi lo sợ không nói ra này tạo nên thập giá. Người quá sợ dư luận thường dễ đánh mất chính mình. (chuyện ông lão, đứa bé và con lừa). Ngược lại, bất chấp ý kiến của người khác, bất cần sự góp ý của người xung quanh, không những hạn chế sự phát triển của mình, mà còn thường gây đau khổ hay tạo nên thập giá cho người khác, nhất là người thân cận.

b. Lời nói: « Lời nói không mất tiền mua, lựa lời mà nói cho vừa lòng nhau ». Điều này rất dễ thực hành khi hai người mới có cảm tình với nhau hay đang thời yêu nhau, nhưng dường như càng ngày càng khó thực hiện khi nghĩ rằng đã quá quen biết hay đã có thể « đi guốc trong bụng » !

c. Cử chỉ: Nếu như có những nghiã cử « đẹp » mang lại niềm vui, ý nghiã cho đời mình và đời người, thì trong cuộc sống cũng không thiếu những cử chỉ, thái độ khiến cho người ta « dễ xa nhau ». Những cử chỉ này thường làm tổn thương danh dự, xúc phạm đến lòng tự ái của anh chị em mà đôi khi vì không ý thức, chúng ta thường làm buồn lòng nhau.

2. Về thành viên

a. Vợ chồng

Chúng ta vẫn thường nghe nói: « Thương nhau lắm, cắn nhau đau », nhưng trong thực tế, khi bớt thương nhau rồi thì sao ? Thưa « cắn nhau còn đau hơn nữa ! ». Thay vì « thuận vợ thuận chồng tát Biển Đông cũng cạn », thì đôi khi vợ chồng lại trở nên gánh nặng cho nhau. Những gánh nặng đó có thể là:

- Nhắc đi nhắc lại lỗi lầm của vợ hay của chồng, nhất là những lúc nóng giận, dù đã hơn một lần nói là đã xí xóa, bỏ qua.
- Dừng dưng trước những lo âu hay vui buồn của người bạn đời của mình.
- Không bao giờ cho rằng vợ hay chồng có lý. Đổ lỗi cho nhau, trước thất bại của gia đình hay con cái.
- So sánh hay đánh giá thấp chồng hay vợ của mình.v.v..

b. Con cái - cha mẹ

Tôi được nghe vài vị phụ huynh than thở rằng : « Đã qua rồi cái thời cha mẹ đặt đâu, con ngồi đấy. Nay đến thời con cái đặt đâu, cha mẹ ngồi đấy ! ». Trong một số gia đình, con cái lại trở nên gánh nặng và nguồn gốc sự đau khổ của cha mẹ, thay vì là niềm hãnh diện, niềm vui hay sự ủi an cho những người sinh thành nên mình.

Ngược lại, về phần giới trẻ, họ cũng cảm thấy không được cảm thông, hiểu biết bởi cha mẹ của mình. Sự khác biệt về tuổi tác, cộng thêm môi trường văn hóa thay đổi, điều kiện sống, não trạng tâm phương khác biệt với cách suy nghĩ, ứng xử theo kiểu Việt Nam lại thường dễ làm cho khoảng cách giữa hai thế hệ mỗi ngày một thêm xa nhau.

Lắng nghe giới trẻ Pháp cũng như Việt tâm sự, tôi nhận ra rằng thực ra các bạn trẻ cũng rất biết thương cha mẹ mình. Tuy nhiên, trong thực tế, các bạn thường không được lắng nghe hay có một số vấn đề mà hai thế hệ suy nghĩ khác nhau; hoặc cảm thấy miễn cưỡng phải làm theo ý cha mẹ dù không muốn chút nào, nên đôi khi buồn giận chính cha mẹ của mình. Họ cảm thấy thoải mái khi ở ngoài gia đình hơn là ở trong nhà, có những chuyện nói với bạn bè hay người ngoài dễ hơn là trao đổi với cha mẹ.

c. Anh chị em

Một trong những loại « virus » độc hại có thể phá hủy sự hài hòa của cả một gia đình, đó là sự ganh tỵ. Sách Sáng thế ký kể lại câu chuyện của gia đình Giacóp, con của tổ phụ Isaac, trong đó Giuse bị bán cho con buôn vì sự ganh tỵ của anh em, khi thấy cha "cưng chiều" cậu út. Thật vậy, sự ghen tương thường dễ nhen nhúm khi con cái có cảm tưởng rằng cha mẹ đối xử không đồng đều với con cái, hay khi mẹ cha chiều chuộng đặc biệt một người con nào đó quá mức.

Một trường hợp khác được thánh Luca ghi lại trong câu chuyện người cha nhân từ (Lc 15,11-31), cho chúng ta thấy người anh, vì phân bì, không chịu vô nhà khi người cha đãi tiệc thịnh soạn ăn mừng người em trở về. Anh ta cho rằng cha mình bất công và không ghi nhận sự đóng góp của anh cho gia đình bấy lâu nay.

Ganh tỵ, phân bì không những gây nên thiệt giá cho anh chị em, mà còn cho chính bản thân người hay ghen tương. Chẳng hạn như mỗi khi nghe người khác khen anh chị em, thì mình lại tìm cách chê bai, hoặc kê khai ra một tính xấu của người anh chị em đó. Người hay ganh tỵ thường cảm thấy không vui trước thành công hay tài năng của người khác. Và nếu đi sâu vào lương tâm của mình, chúng ta sẽ khám phá ra nguồn gốc của những hình thức ganh tỵ này thường là kiêu ngạo hay tự kiêu.

* Một điểm khác liên quan đến mối quan hệ giữa anh chị em mà tôi được chứng kiến, đó là có những anh chị em rất thương yêu nhau, lo lắng đùm bọc nhau khi còn độc thân, nhưng từ khi

mỗi người lập gia đình riêng, thì tình nghĩa huynh đệ không còn đậm đà như trước. Đó là điều xem ra tự nhiên, vì ai cũng phải có trách nhiệm đối với tổ ấm riêng của mình, nhưng nếu chúng ta thật sự quan tâm đến nhau, thì mỗi người sẽ tìm được cách thế để biểu lộ tình thương này. Tuy nhiên, thực tế cho thấy một khi đã có chuyện xích mích, bất hòa giữa hai gia đình anh chị em, nhất là sau khi cha mẹ từ trần, thì tình huynh đệ lại còn có nguy cơ sứt mẻ hay rạn nứt trầm trọng hơn.

3. Sử dụng tự do

a. Có những nỗi đau do sự chọn lựa của chính mình. Bình thường, ai cũng ngại giải phẫu, tuy nhiên, cũng không ít người chấp nhận đau đớn do giải phẫu thẩm mỹ để cải thiện khuôn mặt hay thân thể cho dễ xem hơn. Một bác sĩ thẩm mỹ cho biết động cơ của cô khách hàng trẻ tuổi : nhằm mục đích làm cho khác với hình ảnh của người mẹ thường bị cha hành hung.

Hiện tượng tatouage và piercing cũng là một ví dụ cho hình thức đau thương « tự chọn ». Theo thống kê do chương trình « Ça me révolte » phát hình ngày 11/3/2003, hàng năm tại Pháp có đến 100.000 người lớn và 300.000 thanh niên thực hiện piercing trên một bộ phận của thân thể mình. Lý do thường là muốn chứng tỏ tự do, cá tính, hay để thu hút sự chú ý của người khác. Ngoài ra, còn nhiều động cơ khác thường tiềm ẩn trong vô thức, nên có khi đương sự không ý thức đủ.

b. Kinh nghiệm chứng tỏ có nhiều thứ đau khổ ập đến bất ngờ, ngoài ý muốn. Thi rớt, tai nạn, bệnh tật, mất mát một người thân, mất danh dự, của cải hay bị thua lỗ trong công việc làm ăn.v.v...Đó là những thử thách trong đời, dù chẳng ai muốn cũng phải đối diện, phải đón nhận không nhiều thì ít. Điều quan trọng là chúng ta có đón nhận những thử thách này trong thái độ của người tin Chúa hay không.

c. Khổ đau do cảm thấy bị tước đoạt tự do. Chẳng hạn như thương người này mà bị ép buộc lấy người khác. Thích học ngành du lịch mà bị bắt học ngành thương mại. Mong tiếp tục học mà hoàn cảnh buộc phải đi làm hay ngược lại. *(Còn tiếp)*

Chạnh lòng thương

Trên hành trình rao giảng Tin Mừng, Chúa Giêsu và các môn đệ đi nhiều nơi, gặp gỡ nhiều người, chứng kiến nhiều biến cố và bản thân các môn đệ cũng trải qua những kinh nghiệm khác nhau. Nơi những kinh nghiệm ấy, các môn đệ chứng kiến cách hành xử của Thầy Giêsu. Qua đó, các ông đã đúc kết thành bài học cho bản thân mình.

Tin mừng thánh Mat-thêu tường thuật: "*Đức Giêsu đi khắp các thành thị và làng mạc, giảng dạy trong các hội đường của họ, rao giảng Tin Mừng Nước Trời và chữa hết mọi bệnh hoạn tật nguyền*" (Mt 9, 35). Có lẽ qua những hoạt động của Chúa Giêsu, các môn đệ cũng học hỏi được nhiều kinh nghiệm và bài học quý giá. Bên cạnh đó, giữa những hoạt động tấp nập thường ngày, các môn đệ còn có dịp nhìn ra nơi Thầy mình nét rất riêng, rất đặc trưng của Thầy Giêsu: "*Chúa Giêsu thấy đám đông dân chúng thì chạnh lòng thương, vì họ lấm than vất vưởng, như bầy chiên không người chăn dắt*" (Mt 9, 36).

Như các môn đệ, chúng ta cũng nhìn ra nơi Chúa Giêsu nhiều hoạt động cứu giúp người nghèo, chữa lành nhiều người bệnh hay những phép lạ khiến nhiều người sửng sốt đến kinh ngạc. Bên dưới những hành động ấy chính là con tim biết chạnh lòng thương. Đức Giêsu đã thổn thức khi nhìn cảnh bà mẹ goá đưa tiễn người con trai duy nhất ra nghĩa trang, Ngài đã chạnh lòng thương khi nhìn thấy đám đông vất vả lấm than, Ngài đã khóc thương khi nghe tin anh bạn La-za-rô qua đời. **Trên hết, nơi Đức Giêsu, chúng ta thấy rõ những cảm xúc, những rung động của một con tim rất con người.**

Bài học đầu tiên Chúa Giêsu muốn các môn đệ phải thuộc lòng chính là biết chạnh lòng thương. Đi theo Chúa Giêsu, các môn đệ được mời gọi trở nên giống Ngài, biết tạo cho mình thói quen biết rung động trước những hoàn cảnh khốn khó của người khác, trước những người đang thực sự cần giúp đỡ. **Chạnh lòng thương không có nghĩa là bày tỏ lòng**

thương xót, không chỉ là nghĩa cử thương hại, nhưng là đồng cảm và đồng hoá mình với người khốn khổ.

Chạnh lòng thương là nét đẹp nơi con người Chúa Giêsu và cũng là tính cách nơi mỗi người chúng ta. Một tính cách con người nhưng xuất phát từ Thiên Chúa, Đấng là nguồn mạch của Tình yêu thương. Đức Giêsu cũng đã ở trong cung lòng của Chúa Cha, đã kín múc cho mình ân sủng tình yêu từ nguồn mạch vô biên của Cha. Mở lòng ra với ân sủng là điều cần thiết để có một con tim biết rung động và chạnh lòng thương.

Những đòi buộc khắt khe của cuộc sống làm ta đôi khi đóng kín lòng mình lại, lúi ta vào những toan tính thiệt hơn để rồi chẳng còn đủ thời gian dừng lại, để chiêm ngắm và mở lòng ra với Chúa. Tự do của con người giúp ta làm chủ bản thân nhưng cũng có lúc tự do ấy ngoảnh mặt đi trước những bàn tay đang ngửa xin, trước những ánh mắt đầy hy vọng của tha nhân.

Cuộc sống thường vội vàng và nhộn nhịp, đôi khi ta không kịp dừng lại để con tim có cơ hội rung lên trước những người đang gặp cảnh gian truân. Hay có khi con tim chỉ rung lên theo một cung bậc tạm thời nào đó để rồi sau đó ta lại trở về với thế giới của mình. **Chạnh lòng thương như Chúa Giêsu giúp ta dám bước vào cuộc đời của ai đó để đồng cảm, để sẻ chia, để thông phần với họ những gian nan sâu khổ.**

Chạnh lòng thương không chỉ là nét riêng của Chúa Giêsu hay của các môn đệ Ngài, nhưng tất cả chúng ta được mời gọi để biết và dám chạnh lòng thương như Ngài. Trong dụ ngôn người Sa-ma-ri nhân hậu, không phải thầy Lê-vi, cũng không phải thầy tư tế, những người đang vội bước đến với công việc của mình là những người chạnh lòng thương đối với người bị nạn, nhưng lại là một người Sa-ma-ri, người bị coi là ngoại đạo, bị đánh giá thiên về thù hận hơn là yêu thương. (Lc 10, 29-35)

Ước gì chúng ta cũng được ban tặng con tim biết rung động, dám chạnh lòng thương như Thầy Giêsu, vì Ngài đã đến và sống giữa chúng ta như một người với con tim biết rung động và dám chạnh lòng thương chúng ta. (Joseph Vũ)

Đạo hiền

Thomas Aquino Trâm Thiên Thu

Bà Hiền, 65 tuổi, bị té và bị chấn thương đầu. Máu lênh láng đầu nên bà được đưa đi cấp cứu. Bà luôn gọi tên con trai, nhưng anh đang ở nước ngoài. Bà được chăm sóc chu đáo nhưng bà vẫn buồn vì vắng mặt con trai. Chồng bà bắt buộc phải báo cho con trai biết để con về với mẹ.

Anh Phụng, con trai ông bà Hiền, nói: *"Nghe tin là tôi về và đến bệnh viện với mẹ ngay, dù ba tôi nói mẹ đã khỏe nhiều. Tôi biết sự có mặt của tôi rất cần đối với mẹ lúc này. Tuổi già rất cần tình cảm của con cháu. Tôi thương cha mẹ, tôi không thể vô tâm trong lúc cha mẹ cần tôi nhất"*. Anh thật là đứa con tốt và có hiếu.

Đa số người lớn tuổi đã từng làm việc, có tiền để phòng thân, có nhà cửa và cuộc sống ổn định, họ có thể tự sinh sống. Điều họ thiếu là tình cảm của con cháu. Tuy nhiên, giới trẻ ngày nay bận rộn công việc và có gia đình riêng, chịu nhiều áp lực cuộc sống. Họ quên rằng cha mẹ cũng cần sự quan tâm chăm sóc dù không phải cứ luôn ở bên cha mẹ.

Sự khao khát tình cảm đôi khi làm cho những người già có thái độ khác thường, con cái cứ cho là họ trái tính trái nết, khó chiều. Thậm chí có những đứa con không chỉ ăn nói cộc cằn thô lỗ với đấng sinh thành mà còn nguyền rủa và đánh đập cha mẹ mình nữa. ***Cha mẹ nuôi con biến trời lai láng, con nuôi cha mẹ tính thán tính ngày.*** Quả không sai! Người già luôn cảm thấy cô đơn vì nghĩ mình là "người thừa", không còn có lợi cho người khác. Phản ứng "lạ" của người già thực ra không gì lạ, vẫn là bình thường. Hãy cứ để người già làm những việc nhẹ nhàng trong nhà để họ khuây khỏa, và cũng để họ cảm thấy mình còn hữu dụng.

Người già có nhiều kinh nghiệm, khôn ngoan và thiện ý. Họ không mong chúng ta hoàn toàn sống vì họ mà chỉ mong

chúng ta kính trọng họ và đối xử tốt với họ. Chúng ta **CHO** ít nhưng lại **NHẬN** rất nhiều từ họ.

Là con cháu, chúng ta có bốn phận với ông bà và cha mẹ. Chúng ta nợ họ rất nhiều, không bao giờ trả hết. Kinh Thánh dạy: "**Hãy thảo kính cha mẹ**". Còn Kinh Phật dạy: "**Tột cùng ác không gì bằng bất hiếu, tột cùng thiện không gì bằng có hiếu**". Quả thật, đạo hiếu là quan yếu biết bao!

Hạnh phúc thay những ai còn có cha mẹ, nhưng bất hạnh thay những ai mất cha mẹ! Dù bạn bao nhiêu tuổi thì cảm giác mồ côi vẫn khó tả khi chứng kiến cha hay mẹ mình vĩnh viễn đi vào cõi vĩnh hằng. Dĩ nhiên không ai sống đời, cha mẹ cũng không thể sống mãi với con cái. Đó là luật sinh tử, luật muôn thuở, có khởi đầu ắt có kết thúc. **Hãy làm những gì có thể để tỏ chút tình cảm khi cha mẹ còn sống kẻo không còn cơ hội nữa!**

Vua Tự Đức có mẹ là Từ Dũ. Hằng ngày, dù bận trăm công nghìn việc quốc gia đại sự, nhà vua vẫn đến kính viếng mẹ và dùng bữa với mẹ mỗi chiều tối. Một lần sinh nhật mẫu hậu, vua Tự Đức đã dâng mẹ chiếc roi mà ngày xưa mẹ từng dùng để răn dạy ông. Thật là người con chí hiếu hiếm có, không khác gương "nhị thập tứ hiếu" (24 người con có hiếu) mà rất nhiều người được học biết trong chương trình giáo dục ngày xưa.

Cha mẹ dù có thế nào thì cũng vẫn là đấng sinh thành và dưỡng dục. Giàu hay nghèo không cần biết, nhưng vẫn luôn rất cần tấm lòng hiếu thảo của người con.

Phật giáo có lễ Vu Lan là ngày báo hiếu, người còn cha mẹ thì được cài bông hồng Đỏ, người không còn cha mẹ thì được cài bông hồng Trắng. Lễ Vu Lan trở thành "thân quen" với mọi người từ lâu vì đó là lễ có ý nghĩa.

Công giáo cũng có cả tháng Mười Một để nhớ đến các linh hồn, trong đó có tổ tiên và thân nhân chúng ta. **Công giáo còn có thêm ngày mừng 2 Tết để kính nhớ tổ tiên.**

Gương lành về hiếu thảo có nhiều, nổi bật là Chúa Giêsu và Mẹ Maria.

Chúa Giêsu càng thêm tuổi càng thêm khôn ngoan và luôn tuân phục cha mẹ ở trần gian và cũng như luôn tuân phục Cha trên trời đến nỗi chấp nhận chết treo trên Thập giá để cứu muôn dân.

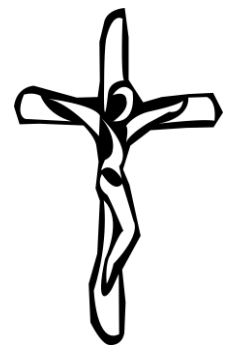
Mẹ Maria không chỉ vâng phục song thân là ông Gioachim và bà Anna mà đặc biệt hơn còn vâng lời Thiên Chúa thể hiện qua lời Fiat khi sứ thần truyền tin.

Những vị đó đã nêu gương hiếu thảo để chúng ta noi theo. Tục ngữ Việt Nam nói: **"Tiên học LỄ, hậu học VĂN"**. Lễ phép phải được dạy từ nhỏ, không thể khinh suất. Dù là ai, dù bất cứ địa vị nào, dù giỏi giang thế nào mà vô lễ thì "hết nước nói". Có lễ phép thì người ta mới hiếu thảo. Đó là hệ lụy tất yếu vậy!

Con yêu Mẹ

Đức Tâm

"Xin vâng" hai tiếng cất lên
Thiên đàng nhân thế reo mừng hoan ca
Vì biết ngày ấy chẳng xa
Ngôi hai Thiên Chúa vì ta giáng trần
Để rồi phải chịu "Hiến Thân"
Chết trên thập tự vì người trần gian
Lưỡi dao đâm nát tim gan
Nhìn con thân xác treo trên thập hình
Nhìn con mẹ khóc một mình
Mà không oán trách vì tình thương yêu
Mẹ ơi! Mẹ đã khổ nhiều
Sinh con thì ở trong lều chăn chiên
Sinh xong lại bước triền miên
Trốn sang Ai Cập, về miền Galilê
Đoàn con giờ lại theo về
Đi về nhà Chúa, bọn bề ầu lo
Đường về sóng gió còn to
Xin mẹ dẫn lối con về bằng an.

An vui trong Chúa

Sr. Maria Ngọc Mai

Bình an là thành quả của một lối sống hoàn toàn tín thác vào tình yêu của Thiên Chúa. Người sống bình an cảm thấy thoải mái trong tâm hồn, tươi vui trong nét mặt, lúc nào cũng kiên nhẫn, tốt lành, vui tươi rộng lượng, hạnh phúc... Khi tiếp xúc với họ, chúng ta cảm thấy nơi họ có sự chân thành, yêu thương.

Sở dĩ họ có đời sống như vậy là nhờ vào việc họ đã sống gần gũi và thân mật với Chúa. Ngài là nguồn gốc của mọi sự tốt lành, bình an và hạnh phúc. Ngài luôn rộng lượng chia sẻ những hồng ân đó với những ai sống trong Ngài, với Ngài và dưới sự hiện diện của Ngài. Để sống dưới sự hiện diện của Chúa, chúng ta gắn chặt chúng ta vào Chúa Giêsu hơn là vào chính chúng ta: *"Hãy nghĩ đến Chúa Giêsu khi bạn muốn nghĩ về chính mình. Gắn chặt mắt bạn vào Giêsu khi bạn muốn nhìn rõ chính mình"*.

Để được như vậy, chúng ta cần năng nhớ đến Chúa trong mọi hoạt động của đời sống hằng ngày. Buổi sáng, vừa thức dậy ta dâng lên Chúa lời cảm tạ: *"Ngay từ buổi sớm mai, xin cho con cảm nghiệm tình thương của Chúa"*. Khi nghe tiếng chuông nhà thờ, chúng ta nghe như Chúa Giêsu đang mời gọi chúng ta đến thánh đường dự thánh lễ. Đi học hay đi làm, chúng ta xin Chúa đồng hành với chúng ta, gìn giữ hồn xác để chúng ta đi đến nơi về đến chốn. Về đến nhà, chúng ta cảm tạ Chúa đã ban cho chúng ta qua một ngày học tập, làm việc được mọi sự bình an, như ý. Đến tối là lúc thuận tiện để chúng ta cùng với mọi người trong gia đình cầu nguyện tạ ơn Chúa và chia vui sẻ buồn trong một ngày sống.

Thế là chúng ta đã hoàn tất một ngày sống thật an vui tràn đầy trong Chúa, dù cho có gặp những trắc trở, trái ý.

Người bán bánh

Trời còn chưa sáng rõ, cơn mưa đêm qua còn ẩm ướt trên con hẻm nhỏ dẫn đến giáo đường. Một người đàn ông gầy gò, quần áo rách bươm, thân thể đầy những vết thương bầm tím, đôi chỗ còn rỉ máu.

Gặp các bà đi lễ trên đường, ông chìa bàn tay gầy gò, run rẩy. Bà nào cũng tránh qua một bên... đi tiếp, có bà lẩm bẩm: "*Tránh đường, tôi đang vội đến nhà thờ*", có bà còn quay mặt để... không phải nhìn thấy người đàn ông bẩn thỉu, rách rưới.

Trời sáng dần, ông qua chợ, vẫn chìa bàn tay về phía trước; cảnh cũ lại tái diễn: Mọi người né tránh ông, có người thương hại dừng lại: "*tội nghiệp! đói lắm rồi phải không? nhưng tôi... không có bạc lẻ*". Chỗ khác vài bạn hàng bàn tán: "*Chắc lại say xỉn rồi té ngã*" – "*Say xỉn gì, bộ dạng thế kia chắc lại đi ăn trộm rồi bị người ta đánh thôi*". Một người thương hại đưa cho trái bắp luộc, ông không nhận, nhưng bàn tay vẫn chìa ra phía trước.

Đi tiếp qua con hẻm lớn, đến nhà ai ông cũng dừng lại, ánh mắt nhìn vào nhà thiết tha khẩn cầu, bàn tay giơ ra, không ai mời ông vào nhà, thi thoảng có người đưa ông miếng nước trong cái ly nhựa dùng một lần, có người đưa ông hộp cơm nhưng không phải "cơm hộp", mà là chút cơm nguội và ít đồ ăn thừa đựng trong cái hộp mua bánh cuốn hồi sáng. Ông không nhận gì, chỉ đau đáu nhìn từng người, cái nhìn tha thiết như van xin, như cầu khẩn không màng đến cái nắng gắt, oi nồng giữa thành phố trưa hè.

Rồi mặt trời cũng ngả bóng, ông vẫn đi, ngang qua những căn nhà, có nhà tụ họp bên bàn ăn, có nhà quây quần xem tivi, nghe tiếng chuông cửa, người trong nhà hé mắt qua khe cổng, chẳng một lời hỏi thăm, quay nhanh vào nhà và trở ra với

gói bánh vài cái ăn dang dở. Nhà khác đang nhậu nhẹt ăn uống linh đình cụng ly, cụng chén, không ai để ý đến sự có mặt của ông dù nhìn thấy. Ông vẫn đi, vẫn giơ tay về phía trước, vẫn ánh mắt tha thiết nài xin... Vang vọng tiếng đọc kinh, ông đi vội về nơi ấy, nhiều người quây quần quanh bàn thờ, ánh nến lung linh, hoa tươi rực rỡ, tiếng kinh rộn rã vang lên, ông đứng chờ, ánh mắt thiết tha chờ đợi, năm phút, mười phút, ba mươi phút, tiếng kinh, tiếng hát cứ vang mãi không ngừng. Mạnh dạn ông lên tiếng ho như kêu gọi lòng nhân ái của những con người đạo đức kia, một người, hai người, rồi nhiều người nhìn ra cửa, không ai đứng lên, không ai hỏi ông một câu, tay vẫn lần chuỗi, miệng vẫn đọc kinh. Kiên trì và nhẫn nại, ông vẫn cứ đưa hai tay về phía trước, ánh mắt vẫn van nài, cầu xin... vài tiếng xầm xì chen lẫn tiếng kinh, vài ánh mắt thôi nhìn lên bàn thờ mà xoay hướng ra ngoài cửa nhìn ông, và rồi tất cả đều nhìn ông. Người len lén, người nhìn trộm, người liếc qua liếc lại giữa ông và bàn thờ, người nhìn công khai... Có tiếng ai đó nói to: "*Ra đuổi hẳn đi, quấy rầy người ta đang đọc kinh*"

Lặng lẽ, lui thủi ông lại đi... Bóng tối bao trùm thành phố, ông vẫn đi, càng lúc càng tiến sâu vào con hẻm nhỏ tăm tối và lầy lội vì cơn mưa dai dẳng từ chiều. Vẫn chẳng ai quan tâm, dừng lại, một câu thăm hỏi. Tất cả đều vội vã, may chăng có ai đó ném cho cái nhìn thương hại hoặc bố thí chút đồ ăn dư thừa.

Đến một chỗ khuất, không ánh điện, không ồn ào, mái hiên nhà ai vô tình vươn ra phía trước như dành một chỗ trú chân cho "khách qua đường" thường trú. Tiếng ho khàn đục, tiếng thở khó nhọc, một cụ già gầy còm run rẩy ôm ngực thở hổn hển trong tiếng nói ngắt quãng: "*Ai ngoài đó, vào đây nghỉ chân tránh hạt mưa*". Không có tiếng trả lời, chỉ ánh mắt sáng rực tha thiết nài xin... "*Vào đi, ở đây nghèo khổ, đói rách nhưng không thiếu tình thương đâu, vào đây sưởi ấm cho nhau*".

Khi khách đã ngồi hẳn trên nền nhà khô ráo hơn mặt đường dưới cơn mưa dầm, chủ nhà tâm sự: "*Lão chỉ có một mình, không con cái, không họ hàng, anh em; thêm lắm một chút tình thương*".

Không tiếng trả lời, dường như khách khiếm thính hoặc hạn chế dây thanh âm, nhưng bù lại con mắt: một cái nhìn trìu mến, khát khao, mời gọi, tha thiết, nài xin...

Chỉ có tiếng chủ nhà: "*Lão muốn có ai đó để yêu thương, dù không chăm sóc được nhưng có sự quan tâm, chia sẻ. Lão muốn được ai đó thương yêu lão, không cần cho ăn, cho uống, nhưng cần lời hỏi thăm, nếu cậu thích thì ban ngày đi đâu thì đi, tối về đây với lão*". Vừa nói bàn tay cụ già vừa đưa ra nắm lấy bàn tay người đàn ông, bàn tay từ sáng sớm cứ chìa ra nhưng không được ai đón nhận. Tay kia lão đưa lên sờ mặt người đàn ông, ánh mắt mờ đục của lão bỗng chạm phải ánh mắt tha thiết nồng nàn, ánh mắt chan chứa yêu thương, ánh mắt từ sớm mãi đau đầu tìm kiếm. Bàn tay cứ chìa ra phía trước từ sáng sớm nay đã ôm chặt bờ vai người đối diện. Lòng lão ấm lại, tim lão đập rộn rã tiếng yêu thương, bàn tay run rẩy xiết chặt, lão đã tìm thấy tình thương và được yêu thương.

Bạn thân mến!

Đã bao lần bạn làm ngơ, đã bao lần bạn vội bước qua, đã bao lần bạn bỏ thối chút của dư thừa cho "người hành khất"?

Bạn cứ mãi chìm trong biển khổ: Sao tôi bất hạnh? Sao tôi cô đơn? Sao tôi gặp nhiều đau khổ? Sao tôi?

Bạn có biết có ánh mắt vẫn cứ dõi theo bạn tha thiết nài xin, có con tim mãi khát khao tìm kiếm tình yêu của bạn và muốn được yêu bạn. Có đôi chân vẫn mãi miết tìm bạn, có đôi tay luôn chìa ra để được nắm lấy bàn tay bạn.

Ai? Ai dõi theo tôi, ai tìm kiếm tôi, ai yêu thương tôi, ai đón nhận tôi???

Chính Người đấy! Lòng Thương Xót của Người bao la mênh mông, Người chờ đón, mong đợi, tha thiết nài xin, Người rong ruổi khắp nơi tìm kiếm để trao ban tình yêu cho bạn và mong chờ bạn đáp trả tình yêu. Sao bạn mãi cứ quay mặt làm ngơ?

Yêu đi bạn. Lòng Thương Xót của Người vô bờ bến.

Theresa Thu Hằng – CĐ LTX Gx Hòa Bình.

- ***Viết lại tâm tình sau buổi nghe giảng về Lòng Thương Xót Chúa của cha Fernand tối thứ tư 23/6/2010 tại nhà thờ Gò Vấp.***

Thần dược “LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA” SÚP ĐIỆP QUAN TRỌNG CHO THỜI ĐẠI CHÚNG TA

Lm. GW. Kosieki, C.S.

(Tiếp theo kỳ trước)

CHỮA LÀNH XẤU HỔ, MẶC CẢM TỘI LỖI

XẤU HỔ

Cảm thấy bất xứng, Không thích hợp, Không đáng yêu, tội lỗi, nhớp nhúa, Trĩu nặng vì tội lỗi và thất bại quá khứ.

LÒNG THƯƠNG XÓT

Hướng nhìn đón nhận Lòng Thương Xót Chúa, để nhờ đó mà được biến đổi và chuyển thông Lòng Thương Xót Chúa cho tha nhân.

LỜI THÁNH KINH

“Chúng ta phải ăn mừng và hân hoan bởi vì em con đã chết mà nay lại sống” (Lc 15:32)

“Hãy nhân lành, như Cha các con là Đấng nhân lành” (Lc 6: 36).

“Phúc cho ai có lòng thương xót, vì họ sẽ được xót thương” (Mt 5:7).

LỜI NHẬT KÝ THÁNH NỮ FAUSTINA

- Cha chính là khối toàn thương (Lời Chúa Giêsu, NK 1739, x 281, 300, 1074, 1184, 1273, 1777).
- Tôi hiểu rằng tình yêu và Lòng Thương Xót là ưu phẩm cao trọng nhất. Ưu phẩm này liên kết các thụ tạo với Đấng Tạo Hóa. Tình yêu hải hà và lòng xót thương thăm sâu đã được biểu hiện trong mầu nhiệm Nhập Thể và công trình Cứu Độ [nhân loại], và chính ở đây, tôi đã nhìn ra lòng xót thương

là ưu phẩm lớn lao nhất trong mọi ưu phẩm của Thiên Chúa.
(NK 180)

- Cha ban cho con ba phương thế để sống nhân ái với người chung quanh: Thứ nhất – bằng hành vi. Thứ hai- bằng ngôn từ. Thứ ba- bằng cầu nguyện (Lời Chúa Giêsu, NK 742).

LÒNG THƯƠNG XÓT LÀ BẠC THANG ĐƯA ĐẾN SỰ THÁNH THIÊN

Lòng Thương Xót là tình yêu Thiên Chúa trào đổ xuống cho chúng ta, những tội nhân khốn cùng. Từ Thánh Tâm chịu đâm thấu của Chúa Giêsu, tình yêu ấy tuôn tràn như một suối nguồn thương xót cho chúng ta. Lòng Thương Xót là cái tên thứ hai của tình yêu. (x. Đức Gioan Phao lô II, Tông thư Thiên Chúa giàu Lòng Xót Thương, 7).

Một câu reo mừng chiến thắng đã tung hô Lòng Thương Xót như chính Thiên Chúa:

Giavê

Cứu Chúa

Uy Hùng

Yêu Thương

Muôn Đời

Chúa đã dạy thánh nữ Faustina rằng Người chính là Toàn Thương. Lòng Thương Xót Chúa như một đại dương sâu thẳm bao la, thẳng vượt mọi tội lỗi, mọi sợ hãi, mọi ưu tư, mọi tằm tối và mọi cay cực của chúng ta; và luôn luôn chờ đón mọi người.

Con hãy hối thúc các linh hồn hãy tin thác vào vực thẳm lòng từ ái vô tận của Cha, vì Cha muốn cứu vớt tất cả. Trên thập giá, nguồn mạch xót thương của Cha đã được lưỡi đòng khai mở cho hết mọi linh hồn - Cha không loại trừ bất kỳ một ai (NK 1182).

Con hãy viết rằng Cha rộng lòng với các tội nhân hơn với những người công chính (NK 1275).

Lòng Thương Xót Chúa luôn luôn sẵn sàng. Chương trình và khát vọng của Chúa là thương xót mọi người (x. Rm 11:32). Chúa không muốn một ai không được hưởng nhờ Lòng Thương Xót của Người. Tuy nhiên, chúng ta vẫn có thể dùng ý chí tự do của mình để làm ngãng trở chương trình của Chúa, bằng việc không thềm đón nhận Lòng Thương Xót của Người.

Một trong những ngãng trở nguy hại nhất đối với việc đón nhận Lòng Thương Xót Chúa là thói xấu hổ. Trước những tội lỗi và những thất bại quá khứ, chúng ta thấy mình khó thương, bất xứng, nhớp nhúa, khốn nạn, u uất, nghi nan, lo lắng và dằn vặt. Xấu hổ là phản ứng của Adam và Evà sau khi đã phạm tội. Xấu hổ cũng là phản ứng thường gặp nhất nơi những người đã phạm tội và quay lưng lại với Lòng Thương Xót của Thiên Chúa.

Tuy nhiên, một điều còn tác hại hơn chính nỗi xấu hổ và tội lỗi của chúng ta: đó là thái độ quay lưng lại với Lòng Thương Xót Chúa sau khi đã phạm tội. Chúa chờ đợi chúng ta quay về, như Cha hiền mong ngóng đứa con hoang đàng (x. Lc 15:11-32). Với địa vị, và giá trị cho chúng ta. Đó là nguyên nhân để chúng ta vui mừng (x. Đức Gioan Phao lô, Tông Thư Thiên Chúa giàu Lòng Xót Thương 5-6).

Phương thuốc đặc trị cho căn bệnh xấu hổ là Lòng Thương Xót – Lòng Thương Xót của Thiên Chúa. Phương thuốc này trở nên một bậc thang đưa đến sự biến đổi và thánh thiện khi chúng ta quay về với Lòng Thương Xót, chấp nhận và để cho Lòng Thương Xót Chúa biến đổi chúng ta và qua chúng ta mà chuyển thông cho tha nhân.

Chúa truyền chúng ta phải tận dụng Lòng Thương Xót của Người, phải trở nên nhân lành như Cha trên trời là Đấng Nhân Lành (x Lc 6:36). Chúng ta phải sống nhân lành với tha nhân bằng việc làm, lời nói, và cầu nguyện (x. NK 742). Khi sống nhân lành với tha nhân, chính chúng ta cũng sẽ được hưởng nhờ lòng nhân lành: "*Phúc cho ai có lòng thương xót, vì họ sẽ*

được xót thương” (Mt 5:7). Đồng thời chúng ta cũng hãy sống nhân lành với chính Thiên Chúa nữa (x. Mt 25:40; Đức Gioan Phao lô II, Tông thư Thiên Chúa giàu Lòng Xót Thương, 8).

Làm cách nào tôi có thể sống nhân ái một cách thực tế? Bằng cách hạ mình thực thi những hành vi nhân ái về phần xác và phần hồn.

Những hành vi nhân ái phần xác là cho kẻ đói ăn, cho kẻ khát uống, cho kẻ rách rưới ăn mặc, viếng kẻ liệt cùng kẻ tù rạc, cho khách đỗ nhà, chuộc kẻ làm tôi, và chôn xác kẻ chết.

Những hành vi nhân ái phần hồn là lấy lời lành mà khuyên người, mở dạy kẻ mê muội, yên ủi kẻ âu lo, răn bảo kẻ có tội, tha kẻ dễ ta, nhin kẻ mất lòng ta, cầu cho kẻ sống và kẻ chết.

Lời cầu xin Lòng Thương Xót luôn luôn là một phương thức thực tế và hữu hiệu nhất để đón nhận và sử dụng Lòng Thương Xót Chúa như một bậc thang vươn đến sự biến đổi và thánh thiện.

Lạy Chúa Giêsu, xin ban tràn đầy Lòng Thương Xót Chúa cho chúng con, để chúng con biết sống thương xót và chiếu giải Lòng Thương Xót Chúa. Lạy Chúa Giêsu, ôi Lòng Thương Xót!

Lời than ***"Lạy Chúa Giêsu, ôi Lòng Thương Xót!"*** không những là một lời khẩn nài Lòng Thương Xót cho chúng ta và toàn thế giới; mà còn là một lời chúc tụng và cảm tạ Chúa Giêsu, Đấng chính là Lòng Thương Xót. Lời cầu ấy phát ra từ tâm hồn như một lời không ngớt van nài Lòng Thương Xót, nhất là khi chúng ta cảm thấy xấu hổ, tội lỗi khốn nạn trong đời sống riêng mình và trong đời sống của mọi người trên thế giới.

▪ ***Đón xem kỳ tới: (Chữa lành nổi loạn)***

**Khi Chúa tha thứ,
Ngài cất bỏ tội lỗi và phục hồi tội nhân.**

***When God forgives,
He removes the sin and restores the sinner.***

Tự bạch

Chân Tâm

Abba! Cha ơi!

Có những điều con không hề muốn viết, cứ nghĩ rằng "sống để dạ, chết mang theo!" Nhưng nếu mà con không viết ra... thì làm sao giải thích được Chúa đã tái sinh ra con như thế nào?

Bởi thế mới có những dòng này, con muốn dành cho những em bé bị bỏ rơi, bị lạm dụng, bị bạo hành, bị bệnh tật, bị phản bội, bị kỳ thị, bị cô lập bởi oan khiên! Những con người khổ khổ đọa đày, có lúc ngỡ rằng cõi chết nhẹ nhàng hơn cõi sống: Xin đừng vội vàng quyết định khi tưởng không còn gì để mất! Cha sẽ đến! Sẽ ấp ủ đưa con bơ vơ vất vưởng vào lòng. Khi ấy sẽ tạ ơn đời biết bao, vì không xuống đến tận cùng nỗi khổ thì làm sao có thể cảm nhận được niềm vui? Nếu không bị đời ruồng rẫy thì làm sao hiểu được tình Cha cực trọng và êm ái biết dường nào?

Bởi thế mới có những dòng này, con muốn dành cho tất cả những "thường dân"... Được làm một người bình thường, một công dân bình thường của nước dưới đất cũng như nước trên trời, là ơn phúc lớn lao mà không phải ai cũng đều được hưởng. Để rồi cũng vất vả học tập, nhọc nhằn mưu sinh, gánh nặng gia đình đè trên đôi vai dù là gia đình huyết tộc hay thiêng liêng, có đôi bạn hay phải đơn thân phấn đấu! Không nỗi khổ nào giống nỗi khổ nào, chỉ có một điều giống nhau duy nhất là không ai không khổ, cho nên tiên nhân mới bảo: "Hữu thân hữu khổ phần nản cùng ai"! Nhưng diệu kỳ thay, "Ơn cứu độ nơi Người chan chứa"... giữa cõi nhân sinh đầy nước mắt, lời tạ

ơn vẫn vang ngân đến tận trời xanh. Và ơn gọi lớn lao nhất nơi đàn con đông đúc như sao trời cát biển của Cha, ấy là ơn gọi sống hạnh phúc vì được làm con Chúa! Sống hiền lành khiêm tốn, sống thẳng thắn đơn sơ, sống bình an hồn hậu dầu thế gian có như thế nào đi chăng nữa...

Và bởi thế mới có những dòng này, con muốn tặng riêng Cha! Cha hằng rõ con nhu nhược biết bao. Điều con muốn, con chẳng làm. Điều con không muốn con lại cứ thế mà làm. "Cứ xin lỗi rồi phạm lỗi mãi như vậy nào có ích gì?" Vậy mà con chẳng sửa được! Nếu con có một chút giá trị, con nghĩ rằng, con có thể trở nên tấm gương cho tất cả mọi người soi vào và ngẫm nghĩ: "Xem kìa, xem Chúa thương nó biết bao nhiêu? Nó mà còn được Chúa thương như thế, huống nữa là mình?" Con sẽ trở nên cái cớ cho người ta phát ghen lên mà chạy đến cùng Cha! Con sẽ trở nên niềm hi vọng cho tất cả những con người tầm thường, không có gì xuất sắc. Chúng con sẽ nên thánh không vì công trọng dù nhỏ dù to, mà chỉ vì chúng con được Chúa yêu thương. Mà tại sao chúng con được Chúa xót thương? Đơn giản chỉ vì nếu không có Chúa, chúng con không thể nào sống nổi!

Quý thời gian mà Chúa dành cho con chẳng biết còn nhiều hay ít - điều đó duy có Chúa biết mà thôi. Nhưng tính đến nay thì con có 1/3 cuộc đời không biết Chúa và gần 2/3 cuộc đời "biết" Chúa! Xin tạ ơn Chúa cho những ngày đã qua cũng như cho những ngày còn lại của đời con, bây giờ và mãi mãi...

"Nào linh hồn tôi ơi, bạn hãy đến nói chuyện với Thiên Chúa, làm việc với Ngài, đi đứng với Ngài, chiến đấu và đau khổ với Ngài. Bạn sẽ làm việc, nhưng Ngài sẽ chúc lành cho bạn. Bạn sẽ đi đứng, nhưng Ngài sẽ chúc lành cho bước chân của bạn. Bạn sẽ đau khổ, nhưng Ngài sẽ chúc lành cho nước mắt của bạn". (Thánh Gioan Maria Vianney)

GIÁO DỤC KITÔ GIÁO (Nhân Mùa Tỵ Trường)

GIÁO DỤC LÀ GIÚP Hiện thực hóa Bản Thân

Gioakim Trương Đình Giai

Rất nhiều cha mẹ trước khi sinh con đã có những mong muốn, dự định cụ thể trên con cái của mình. Chẳng hạn, con đầu làm bác sĩ, con thứ làm kỹ sư và con út là giáo viên... Và khi sinh chúng ra, trong suốt quá trình nuôi dạy, họ hướng chúng, thậm chí ép chúng đi theo những mong muốn và dự định của mình bằng mọi giá chẳng cần biết những điều ấy có thích hợp với con cái mình hay không. Ngoài ra, không ít cha mẹ hụt hẫng khi con cái họ không đạt được những chuẩn mực mà họ mong muốn không chỉ về nghề nghiệp mà về mọi sự. Khi làm như thế, họ không coi con cái mình là những con người cần phải tôn trọng nhưng như là một khối bột mà họ có thể nhào nặn tùy ý. Hoặc cũng có những giáo viên, linh mục, giáo lý viên cho rằng giáo dục cũng như thể việc đúc khuôn mà mình đã có sẵn mẫu mã, chỉ cần đưa vào khuôn là có ngay thành phẩm như ý muốn!

Phải chăng giáo dục là như thế theo quan điểm Kitô giáo?

Khi làm như thế, họ quên rằng ngay cả đến Thiên Chúa, Đấng sáng tạo cũng còn phải tôn trọng sự tự do mà Người đã ban cho con người. Như Thánh Âtinh nói: "*Thiên Chúa tạo dựng con người, Người không cần họ, nhưng để cứu họ, người phải cần đến họ*". Vì giáo dục như chúng ta đã đề cập trong những số trước chính là việc cứu độ. Và họ cũng không nhận ra rằng họ đã át quyền của Đấng Tạo hoá. Vì điều quan trọng không phải là những mong muốn, dự định của mình mà là ý

muốn, dự phóng của Thiên Chúa nơi con cái, hay nơi đối tượng họ giáo dục, mà họ có nhiệm vụ khám phá và thực hiện.

Vì vậy, giáo dục là giúp cho con cái hay đối tượng mình giáo dục hiện thực hoá chính bản thân, trở nên chính mình, với tư cách là một hữu thể thực sự, riêng biệt và độc đáo, hay nói khác đi, là giúp họ hiện thực hoá ý muốn, dự phóng của Thiên Chúa trên cuộc đời của mình.

Do đó, nhà giáo dục Kitô giáo đích thực cần phải có một thái độ khiêm tốn dè dặt, một sự run sợ thánh thiêng trước trách nhiệm giáo dục chứ không phải khăng khăng khư khư với những dự tính, thiên kiến của mình. Vì có khả năng nhà giáo dục sẽ phá hỏng kế hoạch của Thiên Chúa nơi đối tượng mình đang giáo dục.

Vậy làm sao giúp con cái hay đối tượng mình giáo dục hiện thực hoá chính mình? Trước tiên, ***điều quan trọng nhất là phải tìm hiểu và khám phá đối tượng***. Nhiều cha mẹ đơn sơ nghĩ rằng con mình sinh ra, nuôi từ nhỏ đến lớn, hiểu rõ tỏng tỏng tong cần gì phải tìm hiểu. Họ không biết rằng chính con cái họ lại đi tâm sự với bạn bè chúng, tâm sự là cha mẹ chẳng hiểu chúng gì cả. Đó là một ngộ nhận lớn lao nhất của cha mẹ và nhà giáo dục nói chung khi nghĩ rằng mình đã hiểu rõ đối tượng mình giáo dục. Bởi con người không bao giờ là một hữu thể bất biến cả, chỉ có cái nhìn thành kiến, hẹp hòi, thiển cận, đóng khung của chúng ta mới có nguy cơ bất biến mà thôi. Thử hỏi chúng ta có thể quan sát, nghe ngóng đối tượng mình giáo dục 24 trên 24 giờ không? Chưa nói đến việc chúng ta đánh giá có chính xác đầy đủ về những gì mình thấy, mình nghe không? Hơn nữa, chúng ta chỉ thấy được điều mình thấy, nghe được điều mình nghe chứ có biết được động lực suy nghĩ sâu kín của đối tượng mình không? Bởi vậy Đức Giêsu mới dạy chúng ta: "Các con đừng xét đoán để khỏi bị đoán xét.". Vì thật ra, chúng ta có biết gì đâu mà đoán với xét.

Để tìm hiểu và khám phá đối tượng, chúng ta có thể dùng nhiều cách: quan sát đối tượng trong nhiều tình huống, đặc biệt trong lúc chơi đùa, những cử chỉ bộc phát, vô thức, những biểu

hiện trong giấc mơ (điều mà nhà phân tâm học nổi tiếng Freud rất chú trọng), tham khảo trắc nghiệm tâm lý, bàn hỏi những người khôn ngoan kinh nghiệm.

Nhưng **điều quan trọng nhất là phải quan tâm lắng nghe, đối thoại cởi mở, chân thành, tôn trọng và yêu thương, thậm chí chơi đùa với trẻ như con trẻ, như bạn bè của chúng.** Nhưng làm sao có thể thực hiện được điều đó nếu chúng ta tỏ ra độc tài, áp đặt, bắt bẻ, soi mói, chửi mắng dọa nạt, thiếu cảm thông, không tin tưởng đến độ đối tượng luôn giữ khoảng cách với chúng ta. Biết bao trẻ hư hỏng chỉ vì không thể đối thoại với cha mẹ, những người có trách nhiệm giáo dục, bị hiểu lầm, thiếu cảm thông, tâm sự với bạn bè xấu để rồi bị lôi kéo dụ dỗ.

Một khi đã khám phá được đối tượng, chúng ta phải giúp đối tượng tìm ra hướng đi, biện pháp cụ thể và thích hợp cho từng đối tượng, tạo động lực, hứng thú, khuyến khích động viên, nâng đỡ tạo mọi điều kiện thuận lợi để giúp đối tượng bắt tay vào việc, lên đường kiên trì đạt tới cùng đích.

Điều không thể thiếu đối với chúng ta, những nhà giáo dục Kitô giáo, đó là cầu nguyện và kết hợp đặc biệt với Thánh Thần, là Đấng sẽ đưa chúng ta đến sự thật trọn vẹn như lời Đức Giêsu nói. Người cũng sẽ là Đấng giúp chúng ta có được những phán đoán sáng suốt, nhận ra ý muốn và kế hoạch của Thiên Chúa trên đối tượng giáo dục của chúng ta và cũng chính là Đấng giúp họ hiện thực hoá chính bản thân. Vì chính Người là Đấng khởi sự, phát sinh sáng kiến và hoàn thành mọi sự như chính Người đã khai sinh, đồng hành với Giáo hội và sẽ đưa Giáo hội đến sự viên mãn.

**Do nhân ái mà được toàn bộ
do bạo lực mà mất tất cả.
(Thánh Phanxico de Sales)**

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

Ăn phủ tạng động vật, tốt hay không tốt

Phủ tạng động vật bao gồm: óc, tim, gan, thận, dạ dày, ruột... thông thường chúng ta hay ăn tim, gan, thận, dạ dày của lợn, gà, ngan, vịt, ngoài ra còn ăn tim, gan của trâu bò nhưng ít hơn. Trên thực tế một số quan niệm cho rằng "ăn gì bổ nấy" nhưng cũng có số khác lại dè dặt không dám ăn vì sợ nhiều bất lợi. Vậy thực chất điều này thế nào?

Trước hết, chúng ta cần biết các loại phủ tạng này chứa những chất dinh dưỡng nào, thì mới quyết định nên ăn hay không? Phần lớn các loại phủ tạng đều chứa nhiều chất đạm, chất béo. Tim, gan chứa nhiều sắt và vitamin A, nhưng nhược điểm chủ yếu là chứa nhiều chất béo, đặc biệt hàm lượng cholesterol rất cao, nhất là trong óc, gan và bầu dục.

Khi ăn tim, gan, thận có tác dụng cung cấp sắt để chống thiếu máu thiếu sắt rất tốt cho trẻ em và phụ nữ mang thai cũng như phụ nữ lứa tuổi sinh đẻ. Các loại phủ tạng này cung cấp nhiều vitamin A có tác dụng bổ mắt, tăng cường sức đề kháng và tăng trưởng ở trẻ em.

Ngược lại, các loại phủ tạng đều chứa nhiều cholesterol nên không phù hợp với người cao tuổi, người mắc các bệnh rối loạn chuyển hóa: tăng cholesterol máu, xơ vữa động mạch, tăng huyết áp, đái tháo đường, bệnh gout, bệnh thận, người thừa cân, béo phì... Vậy người cao tuổi nên ăn hạn chế, còn người mắc các bệnh kể trên không nên ăn các loại phủ tạng này.

Có phải "ăn gì bổ nấy"?

Đây là quan niệm không đúng và không có cơ sở khoa học. Ví dụ, có người cho rằng ăn óc bổ óc cho nên khi bị đau đầu thì mua óc về ăn, hoặc cho trẻ em ăn óc để thông minh là không đúng. Trong óc lợn, hàm lượng chất đạm thấp chỉ bằng một nửa gan hoặc thịt, cá, nhưng hàm lượng cholesterol lại rất cao,

chỉ cần ăn 100g óc lợn lượng cholesterol đã gấp 8 lần nhu cầu hàng ngày (mỗi người chỉ cần 250- 300mg cholesterol/ngày). Cho nên những người đau đầu mà nguyên nhân là do tăng huyết áp thì cực kỳ nguy hiểm. Trẻ em cần nhiều chất đạm để phát triển trí não, còn ăn quá nhiều chất béo thì có thể gây thừa cân, béo phì còn ảnh hưởng đến phát triển trí não.

Các quý ông thì cho rằng ăn thận bổ thận cũng hoàn toàn không đúng. Những người bị suy thận cần ăn giảm chất đạm, bệnh thận hư nhiễm mỡ thường bị rối loạn chuyển hóa lipid, lượng cholesterol trong máu tăng cao mà ăn nhiều thận càng làm cho bệnh nặng thêm. Quan niệm ăn tim bổ tim cũng vậy. Khi bị bệnh tim mạch: tăng huyết áp, xơ vữa động mạch, nếu cứ ăn nhiều tim sẽ làm cholesterol máu tăng cao rất nguy hiểm.

Ăn gan có thật sự là độc hay không?

Gan là loại phủ tạng chứa nhiều chất đạm nhất, lại chứa nhiều vitamin A và sắt rất tốt cho trẻ em bị thiếu máu và suy dinh dưỡng. Như vậy ăn gan là tốt chứ không phải là độc. Có điều phải chọn mua gan của động vật không bị bệnh, gan màu đỏ sẫm tươi, không có nốt sần trên mặt gan, khi mua về cắt lát mỏng rửa sạch bằng nước lạnh rồi lấy giấy ăn thấm khô hết máu ứ trong gan, như vậy các chất độc có trong máu của gan đã bị loại bỏ, chỉ còn các tế bào gan giàu chất dinh dưỡng.

Tốt cho người này nhưng lại không tốt với người khác

Ăn phủ tạng động vật tốt với người này nhưng lại có thể không tốt đối với người khác. Trẻ em, phụ nữ có thai, cho con bú, người thiếu máu, thanh niên thì nên ăn các loại phủ tạng, nhưng chỉ nên ăn vừa phải, mỗi tuần ăn 2 lần, mỗi lần ăn từ 50 - 70g đối với người lớn, còn trẻ em chỉ ăn từ 30 - 50g/bữa. Khi mua nên chọn loại còn tươi, bề mặt nhẵn không có nốt sần cục, màu đỏ tươi sẫm. Nên ăn gan lợn, gà, vịt, tim, thận lợn, bò.

Còn những người cao tuổi, thừa cân - béo phì nên ăn hạn chế, người mắc các bệnh tăng mỡ máu, tăng huyết áp, đái tháo đường, bệnh gout, thận hư nhiễm mỡ, suy tim thì không nên ăn các loại phủ tạng. *(Ban Biên tập - st)*

THƯ GIẢN

Chuyện Vui Nhà Đạo

NGỦ TRONG THÁNH LỄ

Anh Tám có thói quen mỗi sáng đi dự Thánh lễ trước khi đi làm. Cha xứ rất cảm kích, nhưng khổ nỗi là mỗi lần dự lễ thì anh lại ngủ say sưa. Một hôm đang giảng, thấy anh ngủ, Cha xứ chịu hết nổi, đến đánh thức anh dậy và khuyên: *Anh Tám, tôi nghĩ anh nên ở nhà ngủ thêm cho khỏe, chứ anh đến dự lễ mà ngủ say sưa thế kia thì chẳng được ơn ích gì, mà lại làm gương xấu cho người khác.*

Anh Tám mắt nhắm mắt mở trả lời: *Thưa Cha, con bị bệnh mất ngủ, ở nhà chẳng sao mà ngủ được. Nhưng lạ cái là hễ đến Nhà thờ nghe Cha giảng thì con lại ngủ ngon giấc, cứ như là uống thuốc ngủ vậy. Thế mới chết chứ!*

Cha xứ trợn mắt !!!???

TUYÊN DƯƠNG NHÂM

Sau buổi lễ, Cha xứ hỏi cánh đàn ông: *Những ai trong số các con thường bị vợ thương căng chân, hạ căng tay thì đứng dậy cho Cha xem nào.* Tất cả đàn ông trong Nhà thờ đều đứng dậy, duy chỉ có một người vẫn ngồi yên tại chỗ.

Cha xứ tươi cười lại gần chỗ anh ta và thân mật nói: *Chúa dạy các con phải yêu thương nhau. Vợ chồng phải thuận hòa và nhường nhịn nhau. Con thật đáng khen. Tiếc là trên đời người như con rất ít. Con chính là người như thế đầu tiên ta gặp.*

Người đàn ông nọ bùi ngùi thưa: *Dạ thưa Cha, con không dám nhận lời khen của Cha đâu ạ.*

Sao vậy? Con của ta. Cha xứ ân cần hỏi.

Người đàn ông thưa: *Thưa Cha, chân con bị vợ đánh què mất rồi, muốn đứng lên lắm nhưng không thể đứng được ạ.*

Cha xứ: !!! ☹️

- 1- 40 người xin dâng lời tạ ơn vì những hồng ân Chúa đã thương ban và xin được ơn luôn biết tín thác vào LTX của Chúa.
- 2- Xin cộng đoàn LTX cầu nguyện cho các linh mục trong giáo phận nhân dịp tĩnh tâm năm từ ngày 20 đến 22/9/2010. Xin cho các Ngài luôn gắn bó với Thánh Tâm Chúa, trở thành chứng nhân của LTX, và là dấu chỉ của LTX Chúa.
- 3- Một gia đình xin CD LTX cầu nguyện cho Augustino được bình an, mạnh khỏe và biết đáp trả lại lời kêu gọi của Chúa.
- 4- 20 gia đình xin ơn hoán cải cho những người rời xa Chúa, không đi lễ lâu năm biết quay về với Chúa.
- 5- Xin CD LTXC cầu nguyện cho các em Học sinh – Sinh viên bước vào năm học mới đạt được kết quả tốt đẹp.
- 6- Xin CD LTX Giáo phận tiếp tục cầu nguyện cho Sœur Maria thuộc Dòng Phaolô được bình phục, mạnh khỏe. Xin Lòng Thương Xót Chúa đoái thương cất nhắc căn bệnh hiểm nghèo để sœur tiếp tục được phục vụ Chúa theo ước nguyện.
- 7- Một gia đình xin CD LTX Chúa GP cầu nguyện cho con gái là Isave được ơn Thánh hóa bản thân. Xin Chúa ban cho Isave được vững vàng, bình an và như ý trên đường học vấn.
- 8- Một gia đình xin CD LTX cầu nguyện cho cháu Giuse Phạm Đình Phong bị bệnh tâm thần từ nhỏ, hiện nay bị liệt, không đi đứng được. Xin Cộng Đoàn thêm lời cầu nguyện.
- 9- Xin CD LTX thêm lời cầu nguyện cho Gia đình anh Augustin đang gặp khó khăn, khổ đốn vì con cái. Xin Lòng Thương xót Chúa đủ thương và ban ơn cứu giúp anh khỏi thảm cảnh.

10- Hai gia đình xin CD LTX cầu nguyện cho con là Augustino và Giuse được ơn hoán cải.

11- Một gia đình xin CD LTX Chúa cầu nguyện cho 2 con nhỏ được bình an.

12- Một người xin CD LTX cầu nguyện cho gia đình được bình an và thoát khỏi sự dữ.

13- CD LTX Chúa giáo phận tạ ơn Chúa đã luôn ban bình an và tuần đở muôn hồng ân cho đoàn hành hương Đức Mẹ La Vang.

14- Chị Anê 66 tuổi, xin CD LTX GP hợp dâng lời Tạ ơn Chúa và Mẹ Maria đã thương ban bình an và cứu giúp chị thoát khỏi bệnh hiểm nghèo.

15- Xin CD LTXC cầu nguyện cho linh hồn Anna Nguyễn Thị Trinh vừa mới qua đời, xin LTX Chúa thương ban cho linh hồn Anna sớm về hưởng nhan thánh Chúa.

16- Xin hiệp ý dâng lên Thiên Chúa lời cầu nguyện, xin Chúa luôn gìn giữ bảo vệ, để CD LTX GP ngày càng phát triển vững mạnh. Xin Chúa ban tràn đầy Hồng ân và sức khỏe cho cha Tổng Linh hướng để Ngài dẫn dắt anh, em trong BCH CD LTX GP đem tình thương Lòng Thương Xót Chúa đến san sẻ cho mọi người.

TRI ÂN CÁC ÂN NHÂN

- Anh Joseph	(LTX GP)	1.000.000đ
- Chị Matta Kim Chung	(LTX GP)	500.000đ
- Chị Maria Quan Thị Bích	(LTX GP)	2.300.000đ
- Anh chị Khánh Hồng		6 bao quần áo
- Mẹ con chị Dung Tiên	(Gx Thánh Giuse Gò Vấp)	300.000đ

Xin chân thành cảm ơn sự đóng góp của quý ân nhân

Tài liệu Học tập LÒNG THƯƠNG XÓT rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng về VP giáo xứ Tân Định hoặc theo địa chỉ Email: longthuongxotgp@yahoo.com - Xin chân thành cảm ơn.